

វិវរណៈនព្រះយស្មីវគ្គិសុទ្ធ — លខេមួយ

គ្រាប់ពូជនវិវរណៈ៖ ការបើកបង្ហាញផ្ទាំងតម្រូវការនៃនាយចាប់ពីពាក្យបុរ
រៀបចំរៀបរហូតដល់ការព្រមានចុងក្រោយ

Jeff Pippenger
2023-07-29

សហរដ្ឋអាមេរិកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់លាស់ក្នុងព្រះគម្ពីរ។ មានអត្ថបទ
បទព្រះគម្ពីរជាច្រើនដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណសហរដ្ឋអាមេរិកយ៉ាងជាក់លាក់នៅចុងបញ្ចប់នៃ
លោកិយ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣ សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាសត្វទីពីរ
ឬសត្វដ៏ល្អមានសុខដុំរី ដ៏ល្អឡើងមកពីផែនដី
ហើយហាមឃាត់ពិភពលោកទាំងមូលមិនឲ្យទិញឬលក់ឡើយ
លុះត្រាតែពួកគេមានសញ្ញារបស់សត្វនោះ។

ហើយខ្ញុំបានឃើញសត្វមួយទៀតកំពុងឡើងមកពីផែនដី;
វាមានសុខដុំរីដូចកូនចង្កៀម ប៉ុន្តែវាមាននិយាយដូចនាគ។
វាប្រើអំណាចទាំងអស់របស់សត្វទីមួយនោះមុខវា ហើយផ្ទុយនឹងផែនដី
និងអស់អ្នកដទៃដែលនៅលើផែនដីនោះ ថាវាបង្កគំរាមកំហែង
ដល់ប្រជាជនលោករបស់វាបានជាស្ថាប័នសុបិន្ត។ វាផ្ទុយនឹងការអនុញ្ញាតឲ្យ
ដល់ចំណុចផ្ទុយនឹងច្បាប់មកពីស្ថាប័នមកលើផែនដី នៅចំពោះមុខមនុស្ស។
ហើយវាបោះបញ្ចេញនាគអស់អ្នកដទៃដែលនៅលើផែនដី
ដោយសារការអនុញ្ញាតទាំងនោះ ដល់វាមានអំណាចផ្ទុយនឹងច្បាប់មុខសត្វនោះ
ដោយប្រាប់ដល់អស់អ្នកដទៃដែលនៅលើផែនដី
ឲ្យផ្ទុយនឹងបំណកមួយសម្រាប់សត្វនោះ ដល់មានប្រជាជនដោយដាច់ ហើយនាំវា
ហើយវាមានអំណាចផ្ទុយនឹងច្បាប់បំណករបស់សត្វនោះ
ដើម្បីឲ្យបំណករបស់សត្វនោះអាចនិយាយបាន
ហើយផ្ទុយនឹងអស់អ្នកណាដែលមិនព្រមថាវាបង្កគំរាមកំហែងរបស់សត្វនោះ
ត្រូវសម្លាប់។ ហើយវាផ្ទុយនឹងមនុស្សទាំងអស់ ទាំងកូន និងធំ ទាំងអ្នកមាន
និងអ្នកក្រ ទាំងអ្នកស្រី និងអ្នកបុរស ទទួលសញ្ញាមួយនៃផែនដីតាំងពីដំបូង
ឬនៅលើផែនដីរបស់ខ្លួន។ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចទិញ ឬលក់បានទេ
លើកលែងតែអ្នកដែលមានសញ្ញានោះ ឬឈ្មោះរបស់សត្វនោះ
ឬលេខនៃឈ្មោះរបស់វា។

នេះជាបុរាណ។ អ្នកណាដែលមានយោបល់ច្រើន ចូររាប់លេខរបស់សត្វនោះចុះ
ដូចជាជាលេខរបស់មនុស្សម្នាក់; ហើយលេខរបស់វាគឺ បុរាណយុគ ហុកសិបបុរាណយុគ។
វិវរណៈ 13:11-18។

ក្នុងអត្ថបទនេះ
មានលក្ខណៈទំនាយសំខាន់ៗប្រាំពីរដែលទាក់ទងនឹងសត្វទីមួយពីរសុទ្ធដែលឡើងពីផែនដី។
វាអនុវត្តអំណាចរបស់សត្វដែលមានមុនវា;
វាបណ្តាលឲ្យមនុស្សសត្វបំប្លែងទៅក្នុងពិភពលោកថាវាបង្កគំរាមកំហែងដល់មានមុនវា;
វាផ្ទុយនឹងការអនុញ្ញាតយ៉ាងធំៗដល់មនុស្សទាំងអស់បានឃើញ;
វាបោះបញ្ចេញនាគពិភពលោកទាំងមូល
ហើយបញ្ចេញពិភពលោកឲ្យផ្ទុយនឹងបំណករបស់សត្វដែលមានមុនវា;

វាផុតពីជីវិតដល់រូបសំណាករបស់សត្វ ហើយរូបសំណាកនោះនិយាយបាន;
វាបង្កខំដោយទោសបុរាណវិទូយកពិភពលោកទាំងមូលមកបង្កប់សំណាករបស់សត្វ;
ហើយវាបង្កខំពិភពលោកទាំងមូលឲ្យទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៃលើចុងដាស ឬនៃលើដៃ
ហើយហាមឃាត់ការទិញនិងការលក់ចំពោះអ្នកដទៃមិនមានសញ្ញាសម្គាល់ ឈ្មោះ
ឬលេខរបស់សត្វ។

កិច្ចការនៃការបោះបង្គោលត្រូវបានអនុវត្តដោយសត្វសាហាវដែល
«ឡើងមកពីផែនដី» នៅក្នុងខន្ធដំបូមួយ មានលក្ខណៈបំភាន់
និងមានឥទ្ធិពលខ្ពស់ដល់ចំណាត់ចែង
«បោះបង្គោលត្រូវបានអនុវត្តដោយសត្វលើផែនដី»។
ពិភពលោកទាំងមូលនឹងត្រូវបានសហរដ្ឋអាមេរិកបោះបង្គោលត្រូវបាន។ នោះមានន័យថា លើ
ក្នុងកញ្ចប់ជំនុំរបស់ព្រះប៉ូណូណោះ—ពិភពលោកទាំងមូលនឹងត្រូវបានបោះបង្គោលត្រូវបាន
យន្តការយកសញ្ញារបស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក។
ព្រឹត្តិការណ៍ទំនាយដល់នាំមុខការបោះបង្គោលត្រូវបានទូទាំងពិភពលោកនេះ
កំពុងតែបំផុសឲ្យច្បាស់។

មានរឿងរ៉ាវពីព្រះគម្ពីរដែលមនុស្សសភាគច្រើនស្គាល់
នោះបើជាគ្រាន់តែនៃកម្មវិធីផ្ទុកកែដោយ។
មនុស្សសភាគច្រើនបានរៀនពីការប្រឈមមុខគ្នាជាមួយ និងជារំលោភ ដានីយ៍លៃ
និងនិយ័តសោរ ឬព្រះយស្ទីវ និងពិឡាត់។
មនុស្សស្គាល់រឿងរ៉ាវព្រះគម្ពីរទាំងនេះក្នុងកម្មវិធីនៃការយល់ដឹងខុសៗគ្នា
ប៉ុន្តែមិនចាំបាច់ទទួលស្គាល់ថា
សេចក្តីទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសត្វ និងនគរដោយផ្ទាល់
និងយ៉ាងជាក់លាក់ណាស់នោះទេ។ នេះពិតជាជាការឆ្គងម្ល៉េះ ដានីយ៍លៃ និងព្រះគ្រីស្ទ។
អេស៊ីប ហាប៊ីឡូន និងរ៉ូម
សុទ្ធតែត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងជាក់លាក់ក្នុងសេចក្តីទំនាយព្រះគម្ពីរជាមុន
សរុបពេលដែលនៅក្នុងបុរាណសត្វ
ពួកវាបានបំពេញតាមការទាយទុកជាមុនអំពីនគរនីមួយៗរបស់ពួកវា។
ព្រះមិនដែលផ្តល់បុន្មានឡើយ។

ដុបិតអញជាព្រះយស្ទីវ អញមិនផ្តល់បុរាណវិទូឡើយ
ហេតុដូច្នេះហើយមានអ្នករាល់គ្នាជាកូនចៅយ៉ាកុប មិនត្រូវរំលោភឡើយ។ ម៉ាឡាគី
៣:៦

ព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ ទ្រង់ដល់ កាលពីមុនមិញ ថ្ងៃនេះ និងអស់កល្បជានិច្ច។ ហេប៊ី
13:8។

ការពិតដែលថាព្រះជាម្ចាស់មិនដែលប្រែប្រួលឡើយ អនុញ្ញាតឲ្យយើងអនុវត្តតាមកិច្ចជា
សាមញ្ញមួយចំនួនក្នុងការពិចារណារបស់យើងអំពីសត្វពិភពកើតពីផែនដីនៅក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ១៣។ ព្រោះយើងដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញទុកជាមុននូវពាក្យទំនាយដល់
លើកំណត់អត្តសញ្ញាណនគរអេស៊ីប ហាប៊ីឡូន និងរ៉ូមដោយផ្ទាល់
ខណៈដែលនគរទាំងនោះនីមួយៗបានទាក់ទងជាមួយ និងបង្កើតបង្កើនក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ
យើងអាចកំណត់សេចក្តីពិតខ្លះៗទាក់ទងនឹងសត្វពិភពកើតពីផែនដីនៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១៣ បាន។ សត្វដែលកើតពីផែនដីនេះ ដូចជាអេស៊ីប ហាប៊ីឡូន និងរ៉ូម

នឹងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់នៅក្នុងពាក្យទំនាយព្រះគម្ពីរ
ជាមុននៃបុរេគតិសាសនាដែលការទំនាយអំពីជាតិនោះត្រូវបានបំពេញ។ ឧក្រិដ្ឋនិយាយថា
យើងអាចបង្កើតសេចក្តីពិតនេះបាន
ដោយផ្អែកលើក្បួនព្រះគម្ពីរដែលសាមញ្ញបំផុតមួយ ប៉ុន្តែសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង។
ក្បួននោះបញ្ជាក់ថា
សេចក្តីពិតត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើទីបន្ទាល់របស់ពិរ។

ត្រូវប្រហារជីវិតអនុកណ្តាដែលសមនឹងទទួលសេចក្តីសុំលាប
តាមពាក្យសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីពីរនាក់ ឬបីនាក់;
ប៉ុន្តែតាមពាក្យសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីម្នាក់មិនត្រូវប្រហារជីវិតគាត់ឡើយ។
ចៅទីយកថា 17:6។

សាក្សីម្នាក់តម្លៃ មិនត្រូវឲ្យក្រោកឡើងចៅទីប្រកាន់មនុស្សណាម្នាក់
ពីអំពើទុច្ចរិតណាមួយ ឬពីហឫទ័យណាមួយ
ក្នុងហឫទ័យដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តឡើយ៖ ដោយមាត់សាក្សីពីរនាក់
ឬដោយមាត់សាក្សីបីនាក់ នោះការនោះទើបត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យមាំមួន។
ចៅទីយកថា 19:15។

នេះជាលើកទីបីហើយដែលខ្ញុំមកឯអនុករណ៍គុណ។ តាមមាត់សាក្សីពីរ ឬបីនាក់
គួរបំពេញទាំងអស់នឹងត្រូវបានបញ្ជាក់ឲ្យមាំមួន។ ២ កូរិនថូស ១៣:១

កុំទទួលពាក្យចៅទីប្រកាន់ទាំងនឹងអនុករណ៍ទុក្ខឡើយ លុះត្រាតែមានសាក្សីពីរ
ឬបីនាក់។ ១ ទីម៉ូថេ ៥:១៩

ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ បានទាយទុកជាមុនអំពីការដួលរលំរបស់អហេស៊ីបបុរាណ
នៅពេលដែលព្រះបានប្រព្រឹត្តការជំនុំជម្រះលើផ្ទាំងចែកបែបរបស់អហេស៊ីប។
ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ បានទាយទុកជាមុនអំពីការកើនឡើង
និងការដួលរលំរបស់ហាប៊ីឡូនបុរាណ ខណៈពេលជាមួយគ្នានោះ
ក៏បានប្រព្រឹត្តការជំនុំជម្រះលើស្តេចបែបបែបរបស់ហាប៊ីឡូនផងដែរ។
ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ បានទាយទុកជាមុនអំពីការកើនឡើង
និងការដួលរលំរបស់ចក្រភពរ៉ូមមិនដើម្បីព្រះ ហើយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ
និងដោះស្រាយជាមួយកំណាងពុករលួយរបស់រ៉ូម។ ភាពស្មោះត្រង់នៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ
ដែលមិនដែលផ្លាស់ប្តូរ ជឿឲ្យយើងអាចកំណត់បានថា នគរដែលសំខាន់បំផុត
ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ គឺសត្រូវពីផែនដីក្នុង វិវរណៈ 13
នឹងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយព្រះបន្ទូលទំនាយនៃព្រះគម្ពីរ
យ៉ាងប្រាកដជាទីបំផុត។

នៅពេលទំនាយអំពីសត្រូវពីផែនដីនៅក្នុង វិវរណៈ ជំពូក ១៣ ត្រូវបានសម្រេច
នោះព្រះវិហាររបស់ព្រះនឹងស្ថិតនៅក្នុងការប្រឈមមុខជាមួយនឹងមេដឹកនាំនយោបាយ
និងសាសនារបស់សត្រូវពីផែនដីនោះ៖

ដូចដែលត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបទំនាយដោយម៉ូសេ ដានីយ៉ែល និងព្រះគ្រីស្ទ។
គួរឲ្យទំនាយរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
គឺជាប្រធានបទសំខាន់មួយនៃទំនាយព្រះគម្ពីរ។ ខណៈដែលយើងអភិវឌ្ឍន៍ព័ត៌មានតាមព្រះគម្ពីរ
ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណគួរឲ្យប្រសើររបស់សហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ
យើងនឹងប្រើគោលការណ៍ដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរផ្ទាល់

ពីព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនគួរការនិយមន័យពីមនុស្សឡើយ។
អ៊ីស្រាអែលបុរាណគួរឈ្មោះបុរាណគួរឈ្មោះ ក្រីក្រយិន័យពិធីការ ក្រីក្រយិន័យសុខភាព
ក្រីក្រយិន័យសីលធម៌ទាំងដប់ ក្រីក្រយិន័យសម្រាប់កសិកម្ម ហើយបន្តតទៀតជាច្រើន។
ព្រះទ្រង់ជាព្រះនៃណាតាប់ធុនាប់។

សូមឱ្យគ្រប់ការទាំងអស់ប្រព្រឹត្តទៅដោយសមរម្យ និងតាមលំដាប់ដោយ។ ១
ក្រិនថូស ១៤:៤០។

កំណត់ត្រាព្រះគម្ពីរមិនបានផ្តល់សក្ខីភាពណាមួយដល់បង្កាញថា មនុស្សមុនគេនឹងទទួល
ព្រះពរដោយគ្មានតម្លៃមិនអំពើនឹងក្រីក្រយិន័យដល់ព្រះបាទបុរាណឡើយ។
តើនរណាអាចរំពឹងថានឹងទទួលព្រះពរ
ប្រសិនបើពួកគេមិនអំពើនឹងក្រីក្រយិន័យនៃការបកស្រាយទំនាយ
ដល់គ្រូបាទបង្កើតឡើងនៅក្នុង និងដោយព្រះគម្ពីរ
សម្រាប់គោលបំណងនៃការសិក្សាទំនាយ?

ឥឡូវនេះ ចូរមក ហើយឱ្យយើងពិចារណាជាមួយគ្នា ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖
ទោះបីអំពើហាបរបស់អ្នកទាំងឡាយក្រហមដូចពណ៌ក្រហមឆ្មារក៏ដោយ
វានឹងសង្ខត់បំបាត់; ទោះបីក្រហមដូចពណ៌ស្បែកក្រហមក៏ដោយ វានឹងដូចរោមចង្កៀម។
អសោយ 1:18។

នៅពេលយើងអនុវត្តច្បាប់ព្រះគម្ពីរ យើងនឹងអនុញ្ញាតឱ្យព្រះគម្ពីរបង្កើត
និងបញ្ចេញថា ច្បាប់ទាំងនោះពិតប្រាកដ ឬក្នុងក្រុមហ៊ុន។
ដូចជាច្បាប់ទាំងឡាយនានារបស់ព្រះទាំងអស់
តែងតែមានរបស់ក្នុងបន្ទប់ដោយសារតែបុរាណនឹងច្បាប់ទាំងនោះជានិច្ច។
ហេតុនេះហើយ វាជាការចាំបាច់ថា
នៅពេលយកច្បាប់មួយមកប្រើប្រាស់បង្កើតសេចក្តីពិត
មិនគួរមតិសេចក្តីពិតដែលបានកំណត់សម្គាល់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែតែងតែច្បាប់ដែលបានយកមកប្រើប្រាស់ដង្ហែ គួរតែមានសកលុបង។

ជាទីស្រឡាញ់អើយ កុំជឿគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណទាំងអស់ឡើយ
ប៉ុន្តែច្នៃសកលុបងវិញ្ញាណទាំងនោះ ថាគឺមកពីព្រះឬទេ
ដូចមានហោរាក្នុងក្រុមហ៊ុនជាច្រើនបានចេញទៅក្នុងលោកីយ៍ហើយ។ ១ យ៉ូហាន
៤:១

គោលបំណងមួយទៀត ក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្នាទៅវិញទៅមករបស់សហរដ្ឋអាមេរិក
នៃក្រុងក្រុងការសិក្សានេះ គឺដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសារសម្លាប់ពីព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ដល់ព្រះយេស៊ូវបានលាក់ទុករហូតដល់ជំនាន់ពិសេសនេះ។

សេចក្តីសម្លាប់ទាំងឡាយរបស់ព្រះយេស៊ូវជាព្រះនយោបាយខ្មៅ; ប៉ុន្តែ
សេចក្តីទាំងឡាយដែលបានបើកសម្តែងដោយ នោះជារបស់យើងខ្ញុំ
និងរបស់កូនចៅយើងរៀងរាល់
ដើម្បីឱ្យយើងខ្ញុំប្រព្រឹត្តតាមគ្រប់ទាំងពាក្យនៃក្រីក្រយិន័យនេះ។ ចំណែកថា
29:29។

អាថ៌កំបាំងព្យាករណ៍របស់ព្រះ ដែលគ្រូបាទបើកសម្តែងឡើង
មានគោលបំណងដើម្បីឱ្យអ្នកដទៃទទួលបានអាថ៌កំបាំងនោះ

អាចរកសាក្សីតុល្យវិន័យរបស់ទ្រង់បាន។ មនុស្សអាចរកសាក្សីតុល្យវិន័យរបស់ទ្រង់បាន
លុះត្រាតែវាត្រូវបានសរសេរលើចិត្តរបស់គេ។
អាថ៌កំបាំងដដែលកំពុងត្រូវបានបើកត្រង់នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ គឺជាផ្នែកមួយនៃដំណើរការ
ដដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយកំពុងសរសេរតុល្យវិន័យរបស់ព្រះលើផ្ទៃកែខាងក្នុង
និងលើចិត្តរបស់យើង។ អាថ៌កំបាំងដដែលត្រូវបានបើកសម្រាប់ដល់រាស្ត្ររបស់ព្រះ នោះ
បើនិងនៅពេលដែលត្រូវបានទទួលយកដោយសច្ចក្រឹតជំនឿ
រាប់រក្សាតម្កល់មុនមុនម្យ៉ាង។

មើល អស់ទាំងថ្ងៃកំពុងមកដល់ នេះហើយ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
អញនឹងតាំងសច្ចក្រឹតសញ្ញាថ្មីមួយ ជាមួយនឹងពូជវង្សសីហាអលៃ
និងជាមួយនឹងពូជវង្សយូដា៖
មិនដូចសច្ចក្រឹតសញ្ញាដែលអញបានតាំងជាមួយនឹងបុព្វបុរសរបស់គេ
នៅថ្ងៃដែលអញបានចាប់ដៃគេ នៅចេញពីស្រុកអាល្លេឡូនោះទេ;
សច្ចក្រឹតសញ្ញារបស់អញនោះ គេបានបំពាន
បើទោះបីជាអញបានផ្ទុកវាជាស្នាមមិនលំអៀងដោយ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖
ប៉ុន្តែ នេះជាសច្ចក្រឹតសញ្ញាដែលអញនឹងតាំងជាមួយនឹងពូជវង្សសីហាអលៃ
បន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា
អញនឹងដាក់ក្រឹតតុល្យវិន័យរបស់អញនៅក្នុងខាងក្នុងរបស់គេ
ហើយនឹងសរសេរវានៅលើចិត្តរបស់គេ; ហើយអញនឹងផ្ទុកវាជាព្រះរបស់គេ
ហើយគេនឹងផ្ទុកវាជាស្នាមរបស់អញ។ យេរេមា 31:31-33។

«ក្នុងថ្ងៃដែលក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រជន្មនេះ
សច្ចក្រឹតសញ្ញារបស់ព្រះជាមួយនឹងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់
នឹងត្រូវបានបន្តជាថ្មី»។ Review and Herald, February 26, 1914.

វិវរណៈ ១:១-៣ សារព្រះមានចុងក្រោយ៖

ការបើកសម្រាប់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដដែលព្រះបានប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់
ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវការទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ហើយទ្រង់បានចាត់ទុកការបង្ហាញដល់ទ្រង់ឲ្យមកជូនដំណឹងដោយសញ្ញាដល់យ៉ូហាន
ជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ យ៉ូហានបានផ្ទុកវិបស្សនាអំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
និងអំពីសក្ខីភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រមទាំងអំពីការទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។
មានព្រះហើយ អ្នកដដែលអាន និងពួកអ្នកដដែលស្តាប់ពាក្យនៃសច្ចក្រឹតនៃនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសច្ចក្រឹតដែលបានសរសេរទុកក្នុងនោះ
ដុំបិតពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:១-៣

បើដំបូងនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ បញ្ជាក់ថា «វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»
គឺជាសារចុងក្រោយសម្រាប់មនុស្សជាតិ។ នេះជាសារមួយយ៉ាងច្បាស់ ពីព្រោះ
«វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» ត្រូវបានប្រទានដល់ទ្រង់ពីព្រះបិតាស្ថិតនៅស្ថានសួគ៌
ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់អំពីអ្វីដែល
«ត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗ»។

យើងត្រូវបានប្រាប់ឲ្យពិចារណាថា
«ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយបានរៀបចំកិច្ចការទាំងនេះយ៉ាងដូច្នេះ ទាំងក្នុងការប្រទានទំនាយ»
ហើយក៏ «ក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលត្រូវបានពិពណ៌នា» ផងដែរ។

«ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានរបៀបចំការទាំងឡាយយ៉ាងដូច្នេះ
ទាំងក្នុងការប្រទានព្រះបន្ទូលទំនាយ និងក្នុងការព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ល្អប្រសើរបំផុត
ដើម្បីបង្កើនចំណេះដឹងរបស់អ្នកប្រកាសព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ ហើយ
ព្រះអង្គបានបង្ហាញពីការយល់ឃើញ
លាក់ខ្លួននៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយថា ព្រះអង្គបានបង្ហាញពីការយល់ឃើញ
និងក្រឹត្យវិន័យរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានលើកតម្កល់។ ចូរអានសៀវភៅនេះឡើយ។
ចូរពួកឡើងវិញ ជាចំណុច។
នូវប្រវត្តិសាស្ត្រនៃគំនិតទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរកំណត់នោះទៅទៀត។» Testimonies to
Ministers, 112.

“ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ល្អប្រសើរបំផុត” ហើយក៏ “ការប្រទានទំនាយ”
នៃក្នុងខ្លួនប្រជុំបួននិរ្ទេរ ជំពូកទីមួយ បង្ហាញយ៉ាងជាក់លាក់អំពីដំណើរការជាជំហរ
នៃរបៀបបង្ហាញនៃព្រះទ្រង់ទំនាក់ទំនងមកកាន់មនុស្សទាំងឡាយ ហើយក៏កំណត់ថា
សារដ៏ល្អប្រសើរនៃព្រះទ្រង់នោះ ត្រូវបានហៅថា “វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ”។

បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងច្បាស់លាស់នូវសារដ៏ល្អប្រសើរនៃព្រះអង្គទទួលបានពីព្រះ។
ព្រះអង្គបានផ្សព្វផ្សាយនេះតាមរយៈទេវការបស់ព្រះអង្គ
ហើយព្រះអង្គក៏បានបង្ហាញសញ្ញាសាររបស់ព្រះអង្គតាមរយៈទេវការនោះផងដែរ។
បន្ទាប់មក ទេវការបស់ព្រះអង្គបាននាំសារនោះទៅកាន់ហោរាយ៉ាង
ដ៏ល្អប្រសើរក្នុងក្រុងកូរ៉េ ហើយផ្សព្វផ្សាយនៃព្រះទ្រង់ទាំងឡាយ សម្រាប់អ្នក និងខ្មៅ។
ខ្លះបង្កើតត្រូវបាន «ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» «របៀបចំទ្រង់ទ្រាយ» យ៉ាងដូច្នេះ
ដើម្បីបង្កើតផ្ទះទាំងលើ «សារ» និងលើ «ដំណើរការនៃការប្រកាសវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ»
ដ៏ល្អប្រសើរក្នុងការបញ្ចូលសារនោះ។

ខគម្ពីរទាំងបីដ៏ល្អប្រសើរកំពុងពិចារណា៖ បង្ហាញសារចុងក្រោយដល់មនុស្សជាតិ
ប៉ុន្តែមិនមែននៃគ្រឹះការដ៏ល្អប្រសើរនោះទេ—សំខាន់ជាងនេះទៅទៀត
ខគម្ពីរទាំងបីនេះកំណត់ឲ្យសារ “ព្រមាន” ចុងក្រោយដល់ជនដ៏ទាំងមូល។ លក្ខណៈជា
“សារព្រមាន” នៃសារនេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់នៅពេលដែលមនុស្សមួយក្រុមត្រូវបានកំណត់ថា
“មានពរ” ដោយសារពួកគេបានអាន បានឮ ហើយបានកាន់តាម
“សេចក្តីទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរនៃព្រះទ្រង់នោះ”។ មានមនុស្សមួយក្រុម
ដ៏ល្អប្រសើរមិនអាន មិនឮ សារព្រមានដ៏ល្អប្រសើរកំណត់ថា “វិញ្ញាណបរិសុទ្ធ”
ឡើយ។ សម្រាប់ពួកគេ វាមិនអាចទៀងទាត់នូវការទទួលបានពរ។ ជាក់ស្តែងណាស់
បើមានមនុស្សមួយក្រុមដ៏ល្អប្រសើរ ដោយសារការអាន ការឮ
និងការកាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរនៃព្រះទ្រង់
នោះក៏ត្រូវបានមនុស្សមួយក្រុមដ៏ល្អប្រសើរមិនមានពរផងដែរ។ គឺមនុស្សម្នាក់នឹងអាន និងឮ
ហើយនឹងកាន់តាមសារនៃវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែប្រទេស បើដូច្នោះ គាត់នឹងមានពរ
បើមិនដូច្នោះទេ គាត់នឹងត្រូវបណ្តាញ។

«ហោរាបានប្រកាសថា៖ “មានពរហើយ អ្នកណាដ៏ល្អប្រសើរ” —
មានមនុស្សខ្លះដែលមិនព្រមអាន; ពរនោះមិនមែនសម្រាប់ពួកគេឡើយ។
“និងអ្នកដ៏ល្អប្រសើរ” — ក៏មានមនុស្សខ្លះផងដែរ
ដែលបដិសេធមិនព្រមស្តាប់អំណាចមួយទាក់ទងនឹងសេចក្តីទំនាយទាំងឡាយ;
ពរនោះមិនមែនសម្រាប់មនុស្សពួកនេះឡើយ។
“ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងនោះដ៏ល្អប្រសើរនៃព្រះទ្រង់នោះ” —
មនុស្សជាច្រើនបដិសេធមិនព្រមយកចិត្តទុកដាក់នឹងសេចក្តីព្រមាន

និងសេចក្តីណែនាំដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ; គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកនេះអាចអះអាងថាទទួលបានពរដែលបានសន្មតនោះឡើយ។
អស់អ្នកដែលចម្លែកចំពោះបុរាណបទនៃសេចក្តីទំនាយ ហើយស្ថិតចំណែកនៃមិត្តភក្តិសញ្ញាទាំងឡាយដែលបានប្រទានមកនៅទីនេះដោយសេចក្តីស្មោះមនស្សស្ម័គ្រចិត្ត ឧត្តម អស់អ្នកដែលបដិសេធមិនព្រមកប្រែវិធីរបស់ខ្លួន និងមិនរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រនៃនុស្សនោះនឹងគ្មានពរឡើយ»។ The Great Controversy, 341.

យូណា «ពលរណ៍ជិតមកដល់» នៅក្នុងខទីបី បញ្ជាក់ថា មានពលរណ៍ជាក់លាក់មួយ ដែលសារព្រមានចុងក្រោយមកដល់ក្នុងបុរាណបទគ្រិស្តសតវត្សរ៍។
«ពលរណ៍»—(ពលរណ៍ជាក់លាក់មួយ) «ជិតមកដល់»។
ពលរណ៍ជាក់លាក់មួយហៀបនឹងមកដល់ ព្រោះវាជិតមកដល់ ហើយបុរាណបទរបស់ព្រះ (ដល់កំណត់ដោយយ៉ូហាន) យល់សារនោះមុនពេល «ពលរណ៍» មកដល់។
យ៉ូហានបានសរសេរសៀវភៅវិវរណៈបុរាណនៃចុងសតវត្សទីមួយ ប៉ុន្តែខែទាំងនេះបញ្ជាក់ថា នឹងមានចំណុចមួយក្នុងបុរាណបទគ្រិស្តសតវត្សរ៍ យូរបន្ទាប់ពីឆ្នាំ 100 ដែលសារព្រមានចុងក្រោយនឹងត្រូវបានប្រកាស។ នៅពេល «ពលរណ៍» នោះ «ជិតមកដល់» សារដែលបញ្ជាក់អំពី «ការណ៍ទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗ» នឹងត្រូវបានបើកសម្រង់ដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះ។

ក្នុងសិរីអត្ថបទនេះ ព្រះគម្ពីរ និងសំណេរបស់ អលេន រ៉ែត៍ នឹងត្រូវបានប្រើជាអំណាចសម្រេច ដើម្បីគាំទ្រការពន្យល់អំពីបទគម្ពីរដែលយើងលើកយកមកអះអាង។

យើងក៏នឹងយោងទៅកាន់ច្បាប់នៃការបកស្រាយទំនាយដែលបានប្រមូលផ្តុំឡើងដោយ William Miller និងទៅកាន់ច្បាប់ដែលបានកំណត់អត្ថសញ្ញាណនៅក្នុងសម្រង់ដែលមានចំណងជើងថា Prophetic Keys ផងដែរ។
យើងក៏នឹងប្រើការសិក្សាទំនាយដែលមានឈ្មោះថា Habakkuk's Tables ផងដែរ។

យើងមិនមានបំណងកំណត់និយមន័យនៃច្បាប់ទាំងអស់ដែលយើងប្រើប្រាស់នោះទេ។ ដើម្បីឱ្យខ្លី សម្រាប់អ្នកណាដែលមានបំណងអានសេចក្តីបញ្ជាក់លម្អិតជាងនៃច្បាប់នោះ យើងនឹងគ្រាន់តែយោងទៅកាន់កម្រងឯកសារ Prophetic Keys ប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងសិរី Habakkuk's Tables យើងមានបំណងចង្អុលបង្ហាញការបង្ហាញមួយចំនួន ដែលក្នុងនោះបុរាណបទមួយដែលយើងនឹងប៉ះពាល់ដោយសង្គម ត្រូវបានលើកយកមកពន្យល់យ៉ាងស្មើគ្នាជាង។

នៅពេលយើងបន្តសិក្សាអំពីគម្ពីរវិវរណៈ យើងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការឆ្ងល់យកជាសាធារណៈ ប៉ុន្តែយើងនឹងឆ្ងល់យកបត់ចំពោះមតិយោបល់ដែលចូលរួមចំណែកដល់ការសិក្សាដែលកំពុងបន្តប៉ុណ្ណោះ។
វិសាលភាពនៃការពិភាក្សារបស់យើងនឹងរួមបញ្ចូលសិរីបទបង្ហាញបច្ចុប្បន្ន ច្បាប់ទំនាយដែលយើងអនុវត្ត និងព័ត៌មានដែលមាននៅក្នុងតារាងរបស់ហាហុក។

ការបើកសម្រង់នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ អំពីការទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ;

ហើយទ្រង់បានចាត់ទុកការបស់ទ្រង់មក ប្រាប់ដោយសញ្ញាដល់យ៉ូហាន
អនុគមន៍របស់ទ្រង់៖ ដល់បានផ្ទុកបន្ទូលទាំងអំពីព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់
និងអំពីសក្ខីភាពនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងអំពីគ្រប់ការទាំងអស់ដែលគាត់បានឃើញ។
មានព្រះពរ ដល់អ្នកដែលអាន និងដល់ពួកអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យនៃទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមការទាំងឡាយដែលបានសរសេរទុកក្នុងនោះ
ដុំបិតពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:១-៣។

ពាក្យភូមិភាគដែលបានបកប្រែថា «បានបង្ហាញជាសញ្ញា» មានន័យថា «បញ្ជាក់»។
ទ្រង់បានផ្ទុកបន្ទូលនោះដោយទេវតា «របស់ទ្រង់»

ហើយទ្រង់បានបង្ហាញជាសញ្ញាដោយទេវតា «របស់ទ្រង់»។ ទេវតា «របស់ទ្រង់» គឺ
ការពិរិយលែ។

ពាក្យរបស់ទេវតាថា «ខ្ញុំគឺការពិរិយលែ ដល់ឈរនៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះ»
បង្ហាញថា គាត់កាន់តំណែងមួយដែលមានកិត្យសិទ្ធិស្មើគ្នាជាមួយស្ថាប័នស្តីពី
នូវពេលវេលាដ៏មកជាមួយសារមួយដល់ដានីយ៍លែ គាត់បាននិយាយថា
«គ្មានអ្នកណាម្នាក់ដែលកាន់ខ្លាំងក្នុងការទាំងនេះទេ លើកលែងតែម៉ែកលែ
[ព្រះគ្រីស្ទ] ជាម្ចាស់របស់អ្នក»។ ដានីយ៍លែ 10:21។ អំពីការពិរិយលែ
ព្រះអង្គគង់គ្រងនោះមានបន្ទូលក្នុងគម្ពីរវិវរណៈថា «ទ្រង់បានចាត់រាមក
ហើយប្រាប់ដោយសញ្ញាតាមរយៈទេវតារបស់ទ្រង់ដល់យ៉ូហាន អនុគមន៍របស់ទ្រង់»។
វិវរណៈ 1:1។ សច្ចក្តីប្រាថ្នានៃគ្រប់ជំនាន់, 99.

ទេវតាការពិរិយលែត្រូវបានចាត់ទុកដោយសារ

ហើយទេវតាការពិរិយលែក៏តំណាងទុកសារនោះផងដែរ។

នូវពេលវេលាដ៏មកជាមួយសារមួយដល់ចំណុចមួយក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដល់

«ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ» សម្រាប់ការប្រកាសសារព្រះមានចុងក្រោយ

នោះសារចុងក្រោយនោះត្រូវបានតំណាងដោយទេវតាមួយរូប។ ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ «សារ»

ជាញឹកញាប់ត្រូវបានតំណាងជាទេវតា ហើយជាការពិត ពាក្យភូមិភាគដែលត្រូវបានបកប្រែថា

«ទេវតា» នៅក្នុងវិវរណៈ មានន័យថា អ្នកនាំសារ។

រាល់ការបើកសម្តែងនៃសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ ដល់បានមកដល់ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ

ជាការបើកសម្តែងនៃអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទយ៉ាងពិតប្រាកដមែន ប៉ុន្តែ

ការបើកសម្តែងនៃអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីមួយ

គឺជាការព្រះមានចុងក្រោយសម្រាប់មនុស្សជាតិ

ហើយវាក៏កើតឡើងនៅក្នុងពេលវេលាជាក់លាក់មួយ ដល់ត្រូវបានតំណាងថាជា «ពេលវេលា»

មួយ។ នៅក្នុងសង្ខេបវិវរណៈ មានបទគម្ពីរមួយផ្សេងទៀត ដល់យ៉ូហានបានយោងថា

«ពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ»។ បទគម្ពីរផ្សេងទៀតនោះ ផ្តល់ជាសាក្សីទីពីរ

ដើម្បីសាកល្បងសេចក្តីអះអាងដំបូងៗ ដល់ខ្ញុំបានផ្ទុកបន្ទូលអំពីខ្លឹមសារ ដល់ខ្លឹមសារ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា ពាក្យទាំងនេះសូមទៅត្រង់ និងពិតប្រាកដ
ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃពួកហោរាបរិសុទ្ធច បានចាត់ទុកការបស់ទ្រង់មក ដើម្បីបង្ហាញ
បញ្ជាក់ដល់ពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវការទាំងឡាយដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗ
នេះ។ មើល ខ្ញុំមកឆាប់ៗនេះ៖

មានព្រះពរដល់អ្នកដែលកាន់តាមពាក្យនៃទំនាយក្នុងសង្ខេបវិវរណៈ។

ហើយខ្ញុំយ៉ូហានបានឃើញសេចក្តីទាំងនេះ ហើយបានឮ។ ហើយកាលខ្ញុំបានឮ

និងបានឃើញច្បាស់ហើយ ខ្ញុំក៏ដួលចុះថ្ងាបង្កគំនិតមុខដើមរបស់ទេវតា

ដដែលបានបង្ហាញសេចក្តីទាំងនេះដល់ខ្ញុំ។

រួចលោកមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «កុំធូលីដូចនោះឡើយ
ដុបិតខ្ញុំជាអ្នកបម្រើមជ្ឈមណ្ឌលនិងអ្នក និងជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នក
គឺពួកហ្វោរ ហើយជាមួយអស់អ្នកដដែលកាន់តាមពាក្យទាំងឡាយនៃសៀវភៅនេះ
ចូរថ្វាយបង្គំពុទ្ធវិញ»។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖
«កុំបោះត្រាបិទពាក្យទាំងឡាយនៃការព្យាយាមរកក្នុងសៀវភៅនេះឡើយ
ពីព្រោះពេលវេលានោះនឹងជិតហើយ។ អ្នកណាដែលអយុត្តិធម៌
ចូរឲ្យគាត់អយុត្តិធម៌តទៅទៀត; អ្នកណាដែលសៅហ្មង
ចូរឲ្យគាត់សៅហ្មងតទៅទៀត; អ្នកណាដែលសុចរិត
ចូរឲ្យគាត់សុចរិតតទៅទៀត; ហើយអ្នកណាដែលបរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យគាត់បរិសុទ្ធតទៅទៀត»។ វិវរណៈ 22:6-11។

នោះចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ភីរវិវរណៈ

យើងយើងប្រធានបទដដែលដូចនោះដើមព្រះគម្ភីរវិវរណៈ។

ដំណើរការនៃការប្រសើរឡើងនិងសារនោះ ត្រូវបានយោងមកមុនទៀត
នៃពេលវេលា «ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ»

«មានចាត់ទុករបស់ទ្រង់ឲ្យបង្ហាញដល់ហាបម្រើរបស់ទ្រង់
នូវអរិយធម៌នៃគ្រូក្រីក្រឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ»។

ហើយភូមិមួយបន្ទាប់ពីហាបម្រើទាំងនោះត្រូវបានបង្ហាញសារ ដដែលកំណត់សម្គាល់

«អរិយធម៌នៃគ្រូក្រីក្រឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ» ព្រះគ្រីស្ទប្រកាសថា

ទ្រង់កំពុងយាងមកឆាប់ៗ។ នេះគឺជាសារដែលនាំមុខការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ហេតុនេះហើយវាជាសារព្រះមានចុងក្រោយ—គឺជាសារដដែលនោះឯង ដដែលត្រូវបានកំណត់ថា

«វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» នៅក្នុងខ្លឹមសារនៃពួកទីមួយ។

ព្រះពរដែលបានសន្យាទុកនៅក្នុងប៊ិចប្លង់នៃព្រះគម្ភីរវិវរណៈ

ត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញដោយសេចក្តីថ្កុលថ្កងថា «មានពរហើយ

អ្នកណាដែលកាន់តាមពាក្យនៃសៀវភៅនេះ»។

នៅក្នុងខ្លឹមសារនេះ យើងយើងការពង្រីកអំពីដំណើរការនៃការទំនាក់ទំនងដដែលបានបង្ហាញ

នៅក្នុងជំពូកទីមួយ ព្រោះយើងយើងឃើញថា

បន្ទាប់ពីការប្រើប្រាស់ដែលបាននាំសារនោះមកកាន់យ៉ូហានហើយ យ៉ូហានត្រូវបានសារនោះគ្របដណ្តប់

ដោយខ្លាំងដល់ចំណុចគាត់ស្រងែរកការថ្វាយបង្គំដល់ការប្រើប្រាស់

ហើយការប្រើប្រាស់ប្រើប្រាស់យល់ច្បាស់របស់យ៉ូហាននោះ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា

ទាំងទេវតាស្ថានសួគ៌ ពួកហ្វោរនៃលើផែនដី

និងអស់អ្នកដដែលកាន់តាមពាក្យទាំងឡាយនៃសារនោះ សុទ្ធតែជា «អ្នកបម្រើមជ្ឈមណ្ឌល»

ដដែលត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបង្កក្រីក្រ មិនមែនការបង្កក្រីក្ររបស់ព្រះឡើយ។

ខគម្ភីរទាំងនេះកំពុងពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍

និងសារដដែលយើងកំពុងពិចារណានៅក្នុងជំពូកទីមួយ។

ពួកវាកំពុងនិយាយឡើងវិញនូវពាក្យពេចន៍ស្តីពីស្តេច និងពិតប្រាកដ ដដែលបង្ហាញដល់ពួក

អ្នកបម្រើរបស់ព្រះនូវអរិយធម៌នៃគ្រូក្រីក្រឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

សារនេះត្រូវបានដាក់មកក្នុងទៀតនៅក្នុងបរិបទនៃដំណើរការទំនាក់ទំនងរវាងព្រះ

និងពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ នៅក្នុងជំពូកទីមុខត្រឹម

យើងឃើញភស្តុតាងបន្តថ្ងៃទៀតថា សារនេះគឺជាសារពុំមានចុងក្រោយ ពីព្រោះ
“ពលេវលេ” ដលៃ “ដិតមកដល់ហើយ” ត្រូវបានសម្គាល់ថាជាភស្តុតាងដ៏គួរឱ្យកត់សម្គាល់មុនពេលឱកា
សសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិបិទបញ្ចប់ ដុំបិតសេចក្តីបុរាណដលៃថា
«អនុកណាដលៃអយុត្តិធម៌ ចូរឱ្យអនុកនោះអយុត្តិធម៌តទៅទៀត;
អនុកណាដលៃសូម្បីតែគ្រោះ ចូរឱ្យអនុកនោះសូម្បីតែគ្រោះតទៅទៀត;
ហើយអនុកណាដលៃសុចរិត ចូរឱ្យអនុកនោះសុចរិតតទៅទៀត;
ហើយអនុកណាដលៃបរិសុទ្ធច ចូរឱ្យអនុកនោះបរិសុទ្ធចតទៅទៀត»
សម្គាល់ការបិទបញ្ចប់នៃឱកាសសាកល្បង
ដោយសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃគ្រោះការបំបែកចុងក្រោយ
ដលៃបន្តបន្ទាប់មកបញ្ចប់ដោយការយាងមកដលៃចិញ្ចឹមពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

«នោះគ្មាននោះ មីកលៃ ជាព្រះអង្គម្ចាស់ដ៏ធំ
ដលៃឈរការពារកូនចៅនៃប្រជាជនរបស់អនុក នឹងក្រវោកឡើង;
ហើយនឹងមានគ្មានសេចក្តីរីករាយទេនា
ដូចជាមិនដលៃមានមកសោះកាំងពីមានជាបុរាណជាតិមកដលៃគ្មាននោះ;
ហើយនោះគ្មាននោះ បុរាណដលៃអនុកនឹងត្រូវបានសងគ្រោះ
គឺអស់អនុកដលៃត្រូវបានយើងឃើញថាមានឈ្មោះក្នុងកូនចៅកូនសៀវភៅនោះ»។
ដានីយ៍លៃ 12:1។

«នោះពេលសាររបស់ទេវតាទីបីត្រូវបិទបញ្ចប់ សេចក្តីមេត្តាភាពរុញច្រានទៀតអង្គរជំនួស
អនុកស្ថានក្នុងលើកដៃនៃដីដលៃមានទោសឡើយ។
បុរាណសុគតរបស់ព្រះបាទព្រះក្រីស្ទបំបែកចេញពីពួកគេហើយ។ ពួកគេហោសទទួល
“ភូមិរៀងចុងក្រោយ” “ការស្រស់ស្អាតដលៃមកពីភូមិមានរបស់ព្រះអម្ចាស់” ហើយពួក
គេហោសត្រូវខ្សោយខ្លួនសម្រាប់ម៉ោងនៃការលុបបំបាត់ផ្ទៃដីនៃផ្ទៃដីនៃនោះខាងមុខពួកគេ។
ទេវតាទាំងឡាយកំពុងបញ្ជាក់បញ្ជាក់ទៅមកនៃសុចរិតស្តី។
ទេវតាមួយអង្គដលៃត្រូវឡប់មកពីដីនៃដី បុរាណថា
ក៏ចុះការបំបែកខ្លួនសម្រាប់ចេញហើយ;
ការសាកល្បងចុងក្រោយត្រូវបាននាំមកលើលោកិយហើយ
ហើយអស់អនុកដលៃបានបង្ហាញខ្លួនថាសូម្បីតែគ្រោះបន្តបញ្ចេញភូមិដ៏ទេវតា
បានទទួល “ត្រូវរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់”។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូវបញ្ជាក់ការអង្គរជំនួសរបស់ទ្រង់នៃកូនចៅបរិសុទ្ធខាងលើ។
ទ្រង់លើកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ ហើយមានព្រះបន្ទូលដោយសំឡេងខ្លាំងថា
“ការនេះហោសសម្រាប់ចេញហើយ;” ហើយកងទ័ពទេវតាទាំងមូលដោះមកដលៃខ្លួនចុះ
ខណៈដលៃទ្រង់បុរាណសេចក្តីថ្កុលថ្កែនឡើងថា: “អនុកណាដលៃអយុត្តិធម៌
ចូរឱ្យអនុកនោះនោះតែអយុត្តិធម៌តទៅទៀត; ហើយអនុកណាដលៃសូម្បីតែគ្រោះ
ចូរឱ្យអនុកនោះនោះតែសូម្បីតែគ្រោះតទៅទៀត; ហើយអនុកណាដលៃសុចរិត
ចូរឱ្យអនុកនោះនោះតែសុចរិតតទៅទៀត; ហើយអនុកណាដលៃបរិសុទ្ធច
ចូរឱ្យអនុកនោះនោះតែបរិសុទ្ធចតទៅទៀត។” វិវរណៈ 22:11។
គ្រប់ករណីទាំងអស់ត្រូវបានសម្រេចស្តីពីការបំបែក ឬសេចក្តីសុំលាប»។ The Great
Controversy, 613.

នោះដើមសៀវភៅវិវរណៈ និងនោះចុងសៀវភៅវិវរណៈ រឿងដលៃត្រូវបានបង្ហាញ។
ការភ្ជាប់អត្ថបទទាំងពីរនេះចូលគ្នា អនុញ្ញាតឱ្យយើងយល់ថា
«វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» គឺជាសារពុំមានចុងក្រោយទៅកាន់មនុស្សជាតិ

មុនពេលការយាងមកជាលើកទីពីរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
សារនេះត្រូវបានកំណត់ជាដំបូងក្នុងសញ្ញាដោយទេវតាមុនាក់
ដែលមកដល់មុនពេលបិទបញ្ចប់រយៈពេលសាកលុបង។
សារនេះបង្ហាញថាមនុស្សជាតិជាពិរុទ្ធភាព ដោយផ្អែកលើថា ពួកគេអាច សុភាប័
និងកាន់តាមសារដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ក្នុងពេលដែល «ពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ» —
មុនពេលរយៈពេលសាកលុបងបិទបញ្ចប់។

«នៅពេលដែលយើងកំពុងខិតជិតដល់ចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពិភពលោក
នេះ ទំនាយទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងថ្ងៃចុងក្រោយ ជាពិសេសត្រូវបានយើងសិក្សា
សៀវភៅចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីពីរពេញដោយសេចក្តីពិតដែលយើង
ត្រូវយល់។ សាក្សីបានឆ្លើយតបនឹងសំណួរសុំសុំជាច្រើនដ៏ងងឹត
ដូច្នេះពួកគេបានរីករាយនឹងលទ្ធផលមួយ
ដ៏មិមិមិនឆ្លើយសៀវភៅវិវរណៈជាកម្មវត្ថុនៃការសិក្សារបស់ខ្លួន។»

«សៀវភៅវិវរណៈ ដោយទាក់ទងជាមួយនឹងសៀវភៅដំបូងដែល
ទាមទារឱ្យមានការសិក្សាយ៉ាងម៉ត់ចត់។ សូមឱ្យគ្រប់គ្រូបង្រៀនដែលកើតឡើងចំពោះ
ពិចារណាថា តើត្រូវយល់ និងបង្ហាញដំណឹងល្អអំពីព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងបាន
យាងមកដោយព្រះអង្គផ្ទាល់។

ដើម្បីឱ្យសុភាពដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់គឺយ៉ូហាននោះ
ឱ្យបានច្បាស់លាស់បំផុតយ៉ាងដូចម្តេច,—វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលព្រះបានប្រទានដល់ទ្រង់ ដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់អំពីការទាំងឡាយ
ដែលត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

មិនគួរឱ្យនរណាម្នាក់ហាក់ទឹកចិត្តក្នុងការសិក្សាសៀវភៅវិវរណៈ
ដោយព្រោះនិមិត្តសញ្ញាដែលហាក់ដូចជាអាចកំហែងរបស់វានោះឡើយ។

‘បើអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកខ្មុះបុរាណ ចូរឱ្យអ្នកនោះសូមពីព្រះ
ដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យមនុស្សទាំងអស់យ៉ាងសប្បុរស ហើយមិនគឺដៀលឡើយ។’

‘មានពរហើយ អ្នកដែលអាន និងអ្នកដែលស្តាប់ពាក្យទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីទាំងឡាយដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ

ដូចពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ។’
យើងត្រូវប្រកាសដល់លោកិយអំពីសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យ និងដ៏ឧត្តុង្គឧត្តម
ដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ។ សេចក្តីពិតទាំងនេះត្រូវចូលទៅក្នុងគម្ពីរច្បាប់
និងគោលការណ៍របស់ក្រុមជំនុំព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត។

គួរតែមានការសិក្សាសៀវភៅនេះឱ្យបានជិតស្និទ្ធនឹង និងឧស្សាហ៍ព្យាយាមជាងមុន ព្រោះ
រមែងការបង្ហាញសេចក្តីពិតដែលវាផ្ទុកទុកដោយចិត្តសម្លេងស្តីពីគ្រូបង្រៀនដ៏ល្អបំផុត
នៃ សេចក្តីពិតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងមនុស្សទាំងអស់ដែលកំពុងរស់នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ
ដោយទាំងនេះ។ អស់អ្នកដែលកំពុងត្រៀមខ្លួនជួបព្រះអម្ចាស់របស់ខ្លួន
គួរឆ្លើយសៀវភៅនេះក្រោយជាប្រធានបទនៃការសិក្សា

និងការអធិស្ឋានដោយអស់ពីចិត្ត។ វាជាអ្វីតាមដំណើរការរបស់វាបញ្ជាក់ជាក់ស្តែង
ដ—ជារឿយៗនៃព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់បំផុតដែលត្រូវកើតឡើងនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ
នៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃដំនើរ។ យ៉ូហាន

ដោយព្រោះការទុកចិត្តដ៏ស្មោះត្រង់របស់គាត់លើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
និងទីបន្ទាល់នៃព្រះគ្រីស្ទ បានត្រូវនិរទេសទៅកោះហ៊ាតម៉ូស។ ប៉ុន្តែ
ការនិរទេសរបស់គាត់មិនបានញឹកញាប់ព្រោះគ្រីស្ទឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់បានយាងមក
ក្នុងរូបឧទ្ទក្ខន្ធមនុស្សដ៏ស្មោះត្រង់របស់ទ្រង់នៅក្នុងការនិរទេសរបស់គាត់

ហើយមានបុរាណវិទូនានាដែលគាត់អំពីអ្វីៗដែលនឹងមកលើលោកិយ។»

«សេចក្តីបង្កគាប់នេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងបំផុតសម្រាប់យើង;
ពីព្រោះយើងកំពុងរស់នៅក្នុងចុងចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើងនេះ។
មិនយូរប៉ុន្មាន យើងនឹងចូលទៅក្នុងការបំពេញនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលព្រះគ្រី
ស្ទមានបង្ហាញដល់យ៉ូហានថា នឹងក្លាយជាការកើតឡើង។
កាលណាបេសកជនរបស់ព្រះអម្ចាស់លើកឡើងសេចក្តីពិតដ៏ឧឡារិកទាំងនេះ
ពួកគេត្រូវតែដឹងថា
ពួកគេកំពុងកាន់កាប់បុរាណបទដែលមានសារៈបុរាណដ៏អស់កល្បជានិច្ច
ហើយពួកគេត្រូវតែរកពិធីបុណ្យយុទ្ធមុន្នងដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដើម្បីបិទពួកគេនិយាយ មិនមែនពាក្យរបស់ខ្លួនឯងទេ
ប៉ុន្តែជាពាក្យដែលព្រះមានបុរាណដល់ពួកគេ។»

«ព្រះគម្ភីរវិវរណៈត្រូវតែបើកឲ្យបុរាណជនមានយល់។
មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានបង្កើនថា វាជាសៀវភៅដែលមានបិទគ្រឿង
ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបិទគ្រឿងចំពោះតម្រូវការដែលបដិសេធសេចក្តីពិត និងពន្លឺបំណុលនោះ។
សេចក្តីពិតទាំងឡាយដែលមាននៅក្នុងនោះ ត្រូវតែត្រូវបានបុរាណ ដើម្បីបិទបុរាណ
ជនមានឱកាសរៀបចំខ្លួនសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលជិតនឹងកើតឡើងបំផុត
។ សាររបស់ទេវតាទីបី ត្រូវតែត្រូវបានបង្ហាញជាសេចក្តីសង្ឃឹមតម្លៃគត់
សម្រាប់សេចក្តីសង្ឃឹមនោះនៃពិភពលោកដែលកំពុងវិនាស។»

«គ្រូបោះច្នាក់នានាដែលចុងក្រោយកំពុងមកលើយើង
ហើយក្នុងកិច្ចការរបស់យើង
យើងត្រូវព្យាយាមបុរាណដ៏អំពីគ្រូបោះច្នាក់ដែលពួកគេកំពុងស្ថិតនៅ។ កុំឲ្យហេតុការ
ណ៍ដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមដ៏ល្អនាយបានបើកសម្តែងថា នឹងកើតមានក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
៖ ត្រូវបានទុកឲ្យរលងដោយមិនបានបោះពុម្ពឡើយ។ យើងជាអ្នកនាំសាររបស់ព្រះ
ហើយយើងគ្មានពេលត្រូវហត់បង់ទេ។
អស់អ្នកដែលចង់ជឿជាសហការីជាមួយព្រះអម្ចាស់យស្ទ៊ីវស្ទរបស់យើង នឹងបង្ហា
ញការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងជ្រាលជ្រៅចំពោះសេចក្តីពិតដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅនេះ
៖ ដោយបិទ និងដោយសំឡេង ពួកគេនឹងខិតខំឲ្យបានស្របការអនុវត្តទាំងឡាយ
ដែលព្រះគ្រីស្ទមានយោងមកពីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីបើកសម្តែង។» Signs of the Times, July
4, 1906.

ជាងមួយរយឆ្នាំមុន គឺនៅឆ្នាំ 1906 យើងត្រូវបានជូនដំណឹងថា មិនយូរប៉ុន្មានទេ
«យើងនឹងចូលទៅក្នុងការបំពេញនៃព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយ
ដែលព្រះគ្រីស្ទមានបង្ហាញដល់យ៉ូហានថា នឹងក្លាយជាការកើតឡើង។»
សារនោះនាំត្រូវបានបិទគ្រឿងនៅក្នុងឆ្នាំ 1906។ វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការយល់ថា
សារវិវរណៈរបស់ព្រះយស្ទ៊ីវស្ទ ត្រូវបានបើកសម្តែងដល់បុរាណជនរបស់ព្រះ
មុនពេលព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះកើតឡើងបន្តិច។ យើងត្រូវបានបង្កើនថា សៀវភៅវិវរណៈ
«គឺជាអ្វីដែលឈ្មោះរបស់វាបញ្ជាក់ផ្ទាល់—ជាការបើកសម្តែងអំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏សំខាន់
បំផុតទាំងឡាយ
ដែលនឹងកើតឡើងនៅក្នុងចុងចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃយើងនេះ។»
ពួកវាត្រូវបានបើកឡើង ដើម្បីបិទបុរាណជនរបស់ព្រះអាចផ្តល់ការព្យាបាល
ដើម្បីបិទអស់អ្នកដែលកំពុងស្តាប់ការព្យាបាលនោះអាច

«មានឱកាសត្រូវមេឌូនសម្រាប់ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយ
ដដែលនឹងកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ»។ គួរឱ្យកត់សម្គាល់ថា (ដុបិតយ៉ូហានតំ
ណាងឱ្យបុរាណជនរបស់ព្រះក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃគ្រូដដែលសារនោះត្រូវបុរាណ)
យ៉ូហានបានកំណត់បញ្ចប់ទាំងពីរដដែលជាមូលហេតុនាំឱ្យគាត់ត្រូវតែប្រែប្រួល។ គឺ
«ដោយព្រោះសេចក្តីទុកចិត្តក្នុងស្តេចនោះត្រូវរស់គាត់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
និងសក្ខីភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ» ទើប «គាត់ត្រូវបាននិរទេសទៅកោះប៉ាតម៉ូស»។
គាត់ត្រូវបាននិរទេស ដោយព្រោះគាត់បានទទួលយកទាំងព្រះគម្ពីរ
និងវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍ ដដែលជារៀង «សក្ខីភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវ»។

ហើយខ្ញុំក៏ដឹងនូវទេសនាដែលព្រះបាទរបស់គាត់ ដើម្បីបិទរាយបង្អស់គាត់។
ប៉ុន្តែគាត់មានពាក្យមកខ្ញុំថា៖ «កុំផ្អាកចិត្តចុះទៅឡើយ;
ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើជាមួយអ្នក និងជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នក
ដដែលកាន់ទុកសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ចូរថ្វាយបង្គំព្រះវិញ ពីព្រោះសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូវ
គឺជាការវិញ្ញាណនៃការទំនាយ»។ វិវរណៈ 19:10

យ៉ូហានតំណាងឱ្យបុរាណជនមួយក្រុមនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ដដែលយល់ដឹងអំពីសារនៃវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយត្រូវបានប្រែប្រួល
ដោយព្រោះពួកគេកាន់ខ្ជាប់ទាំងព្រះគម្ពីរ និងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

នៅក្នុងខ្លឹមសារបីដំបូងនៃពួកទីមួយ ដំណើរនៃការទាក់ទងបុរាណស្វ័យរវាងព្រះរូបិកា
និងអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ត្រូវបានលើកឡើងជាចម្បង។
ជំពូកទីមួយពិពណ៌នាថា មេទៅលើសាច់រឿងអំពីដំណើរនៃការទាក់ទងបុរាណស្វ័យនោះ។
អត្ថបទទាំងពីរនេះតំណាងឱ្យការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់នៃសៀវភៅវិវរណៈ
ហើយរួមគ្នាបញ្ជាក់លម្អិតអំពីគ្នាទៅវិញទៅមករបស់យ៉ូហានក្នុងរូបភាពព្យាករណ៍។
គាត់មិនមែនគ្រាន់តែជាអ្នកដដែលបានសរសេរពាក្យនៃសៀវភៅវិវរណៈប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែគាត់ក៏តំណាងឱ្យអស់អ្នកដដែលនៅចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ដដែលបុរាណសាស្ត្រមានចុងក្រោយផងដែរ។

ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានព្រះបន្ទូល;
ហ្សូដមនុស្សរបស់អស់អ្នកដដែលផ្តល់ឱ្យព្រះបន្ទូលនោះមានច្បាស់លាស់អស្ចារ្យ។
ទំនុកតម្កល់ 68:11

យ៉ូហានបាន «យឺតៗ» និង «ឮ» «អ្វីៗ» ដដែលបង្កើតជាសារនោះ
ហើយត្រូវបានបង្កើតឱ្យសរសេរ និងផ្សព្វផ្សាយសារនោះទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងឡាយ។

ដោយមានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំជាអាល់ផា និងអូមហេតា ជាដើម និងជាចុងក្រោយបំផុត
ហើយអ៊ីដដែលអ្នកយឺតៗ ចូរសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅមួយ
ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ដដែលនៅក្នុងអាស៊ី គឺទៅកាន់ក្រុងអេភេស្ទ័រ
ក្នុងស៊ីរីណា ក្នុងពាលីហ្គាម៉ុម ក្នុងធារីកា ក្នុងសេដីស ក្នុងភីឡាដែលេភា
និងក្នុងឡាទីស។ វិវរណៈ 1:19។

អ៊ីដដែលគាត់បាន «ឮ» និង «យឺតៗ» គាត់ត្រូវបានបង្កើតឱ្យសរសេរចុះ
ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរនៅអាស៊ីតូច ប៉ុន្តែពេលដែលដល់ក្រុមជំនុំនីមួយៗ
ព្រះយេស៊ូវបានប្រាប់សារទាំងនោះដោយផ្ទាល់ដល់យ៉ូហាន
ព្រោះសារនីមួយៗទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ចាប់ផ្តើមដោយយល់ថា
«ហើយចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំទៅ...»។

ព្រះយេស៊ូវមានបុរាណសារនីមួយៗទៅកាន់កុរុមជំនុំទាំងនោះ។

ព្រះយេស៊ូវមានបញ្ជាជាទូទៅឲ្យយ៉ូហានសរសេរ

ហើយព្រះយេស៊ូវក៏មានព្រះបន្ទូលបុរាណយ៉ូហានឲ្យសរសេរអំពីអ្វីដែលគាត់បានឃើញ និងបានឮ ហើយមុតងមួយ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលបុរាណយ៉ូហាន «កុំ» ឲ្យសរសេរអំពីអ្វីដែលគាត់បានឮ។

ហើយទ្រង់មានសុភ័ក្ត្រដោយសំឡេងខ្ពស់ ដូចសិងហបន្តលឺសំឡេងគុរហឹម;
ហើយកាលទ្រង់មានសុភ័ក្ត្រហើយ នោះផ្ការលាន់ទាំងបុរាណបន្តលឺសំឡេងរបស់វា។
ហើយកាលផ្ការលាន់ទាំងបុរាណបន្តលឺសំឡេងរបស់វាហើយ ខ្ញុំក៏ឮនឹងសរសេរ;
តែខ្ញុំបានឮសំឡេងមួយពីស្ថានសួគ៌ និយាយមកកាន់ខ្ញុំថា
«ចូរបិទគ្រាសចេញពីទាំងឡាយ ដល់ផ្ការលាន់ទាំងបុរាណបន្តលឺ
ហើយកុំសរសេរឡើយ»។ វិវរណៈ 10:3, 4

យ៉ូហានត្រូវបានបុរាណឲ្យបិទគ្រាសអ្វីដែលផ្ការលាន់ទាំងបុរាណបញ្ចេញសំឡេង
ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ គាត់ក៏ឮបិទគ្រាសរបស់ផ្ការលាន់ទាំងបុរាណ
ដូចជាដានីយ៍ដែលត្រូវបានបង្កើតឲ្យបិទគ្រាសរៀងរាល់ឆ្នាំរបស់គាត់រហូតដល់ពេលចុងបញ្ចប់។

ប៉ុន្តែ ឱ ដានីយ៍ដែល អើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះត្រាលើសៀវភៅនេះ
ទុករហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់ មនុស្សជាច្រើននឹងរត់ទៅរកមក
ហើយចំណេះដឹងនឹងកើនឡើង... ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ដានីយ៍ដែលអើយ
ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នកចុះ ដុំបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក
និងបោះត្រាទុករហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។ ដានីយ៍ដែល 12:4, 9.

«បន្ទាប់ពីផ្ការលាន់ទាំងបុរាណនេះបានបន្តលឺសំឡេងរបស់ពួកវាហើយ
បទបង្កើតបំបែកដល់យ៉ូហាន ដូចជាដល់ដានីយ៍ដែល ទាក់ទងនឹងសៀវភៅតូចនោះថាៈ
“ចូរបិទគ្រាសចេញពីទាំងនោះ ដល់ផ្ការលាន់ទាំងបុរាណបន្តលឺចេញមក។”» The
Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

អ្វីដែលយើងកំពុងកំណត់សម្គាល់គឺថា ទាំងនោះចុងបញ្ចប់
និងនោះដើមដំបូងនៃសៀវភៅវិវរណៈ មានសារមួយត្រូវបានកំណត់បង្ហាញ។
ដំណើរការនៃការបុរាណសារនោះក៏ត្រូវបានកំណត់បង្ហាញផងដែរ។
គួរឲ្យដឹងយ៉ូហានមានក្នុងការបុរាណសារនោះ ត្រូវបានលើកឡើងយ៉ាងជាក់លាក់។
ពេលខ្លះ គាត់គ្រាន់តែសរសេរអ្វីដែលគាត់បានឃើញ និងបានឮ។ ពេលខ្លះផ្សេងទៀត
គាត់ត្រូវបានបុរាណឲ្យសរសេរតាមពាក្យបង្គាប់ ហើយមុតងមួយ
គាត់ត្រូវបានបង្គាប់មិនឲ្យសរសេរអ្វីដែលគាត់បានឮ។ សារនៃវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រិស្ត
ត្រូវបានបុរាណមកពីព្រះវរបិតា ទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ ទៅកាន់កាព្រីយ៍ដែល
ហើយបន្ទាប់មកទៅកាន់ព្រះយ៉ូហាន
ដល់ត្រូវបានបុរាណការកិច្ចឲ្យសរសេរសារនោះ និងផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់កុរុមជំនុំទាំងឡាយ។

ចូរសរសេរអ្វីដែលអ្នកបានឃើញ ហើយអ្វីដែលមាននៅពេលនេះ
និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលក្រោយ។ វិវរណៈ ១:១៩។

វាអាចទៀងទាត់ដល់មនុស្សម្នាក់អានខន្ធ៖ ហើយមិនស្គាល់គោលការណ៍ព្យាករណ៍ដល់ត្រូវ
បានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងបញ្ជីដដែលឲ្យយ៉ូហានសរសេរនោះឡើយ។ ការកត់ត្រា
«ការណ៍ទាំងឡាយ» ដល់បានឃើញ និងបានឮ គឺជាការកត់ត្រាបុរាណវត្ថុសាស្ត្របច្ចុប្បន្ន

ពីព្រោះនោះក្នុងសម័យរបស់យ៉ូហាន «ការណ៍ទាំងឡាយ» នោះមានស្តាប់។
ការកត់ត្រាបុរាណសាស្ត្របច្ចុប្បន្ន ហើយដោយធុរៈនៃក្នុងពេលតម្លៃយកសរសេរចុះនូវការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតមាននៅពេលអនាគតផងដែរ
នេះជាច្បាប់ព្យាករណ៍សំខាន់បំផុតនៃក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។
យ៉ូហានគួរឲ្យមានប្រវត្តិដ៏មហិមាបញ្ចេញនូវការណ៍នោះយ៉ាងច្បាស់
ព្រមទាំងសារៈសំខាន់របស់វា ដូចជាតាមសារៈសំខាន់គាត់គួរឲ្យមានប្រាប់ឲ្យសរសេរ
«ការណ៍ទាំងឡាយដែលមានស្តាប់ ហើយ» ដោយធុរៈនៃក្នុងពេល អ្នកនឹងកំពុងសរសេរ
«ការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតមាននៅពេលក្រោយ»
ពីព្រោះបុរាណសាស្ត្រកើតឡើងសារជាថ្មី។
បច្ចុប្បន្នសេចក្តីព្យាករណ៍នេះជាហេតុផលខ្លាំងបំផុតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ពីព្រោះហេតុផលខាងនេះជាមួយ
ហើយព្រះនាមរបស់ទ្រង់នៅក្នុងជំពូកទីមួយនៃគម្ពីរវិវរណៈគឺ អាណន៍ និង អូមហេតា។
ទ្រង់កំណត់ចុងបញ្ចប់ដោយចាប់ផ្តើម។

យើងទើបតែចាប់ផ្តើមការសិក្សាអំពី «វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» ប៉ុណ្ណោះ
ហើយបច្ចុប្បន្នយើងកំពុងពិចារណាខ្លីមួយដល់ខ្លឹមសារនៃជំពូកទីមួយ។
ព្រះរាជសារព្រះមានចុងក្រោយដែលមានចំណងជើងថា «វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ»
គួរឲ្យមានបញ្ជូនពីព្រះបិតាស្តីពីទំនាក់ទំនងព្រះយេស៊ូវ ទៅកាន់កាប្បប្បាល
ទៅកាន់យ៉ូហាន ដែលមានកត់ត្រាក្នុងសង្ខេបក្រៅមួយ
ដើម្បីបង្ហាញពីទំនាក់ទំនងទាំងឡាយ។ ព្រោះសារនេះគួរឲ្យមានដាក់ឈ្មោះយ៉ាងផ្ទាល់ថា
«វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» ដូច្នេះ វាមានសារៈសំខាន់ដែលគួរឲ្យកត់សម្គាល់ថា ក្នុងចំណោម
ជាតិទាំងអស់ដែលគួរឲ្យមានសរសេរដល់មនុស្សតាមរយៈព្រះបន្ទូលដែលមានទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល
ចិត្តបង្ហាញពីព្រះគ្រីស្ទ នោះលក្ខខណៈពិសេសមួយអំពីអ្នកណាជាព្រះយេស៊ូវ
និងអ្វីដែលព្រះអង្គជា
គួរឲ្យមានបង្ហាញតាមរយៈសកម្មភាពរបស់យ៉ូហានក្នុងការកត់ត្រាសារនេះ។
ខណៈដែលគាត់បានសរសេរអំពីការទាំងឡាយដែលមាននៅពេលនោះ
គាត់ក៏បានសរសេរអំពីការទាំងឡាយដែលនឹងមាននៅពេលខាងមុខផងដែរ។

សេចក្តីពិតអំពីការដែលបុរាណសាស្ត្រកើតឡើងមុនដទៀត
គួរឲ្យមានបង្ហាញនៅពេលយ៉ូហានសរសេរការព្រមានមួយសម្រាប់សម័យ និងជំនាន់របស់គាត់
ដែលក៏ជាការព្រមានសម្រាប់អនាគតកាលមួយផងដែរ។
នៅពេលយ៉ូហានសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរនៃដើមដំបូងនៃពួកជំនុំគ្រីស្ទាន ន
ោះគាត់ក៏កំពុងតែការព្រមានមួយសម្រាប់ពួកជំនុំគ្រីស្ទាននៅចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក
ផងដែរ។ លក្ខខណៈមួយនៃព្រះលក្ខខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះ គួរឲ្យមានតំណាងឡើង
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទគួរឲ្យមានហៅថា អាណន៍ និង អូមហេតា ឬជាការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់ ឬជាដំបូង និងជាចុងក្រោយ។ តាមពិត ព្រះគម្ពីរបញ្ចេញថា
លក្ខខណៈនៃព្រះលក្ខខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទនេះហើយ ដែលបង្ហាញថា ទ្រង់ជាព្រះតម្លៃគត់។
នៅក្នុងជំពូកទីមួយនៃវិវរណៈ យើងឃើញព្រះយេស៊ូវទ្រង់សម្គាល់ព្រះអង្គទ្រង់ឯងថា
ជាអាណន៍ និង អូមហេតា។

នៅចុងបែបសំពះអម្បាញ់ ខ្ញុំសូមជូនដំណឹងក្នុងព្រះវិញ្ញាណ
ហើយព្យាបាលដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយនៅខាងក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសំឡេងក្បែរ
កំពុងមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាអាណន៍ និង អូមហេតា ជាដើម និងជាចុងក្រោយ»
ហើយថា៖ «អ្វីដែលអ្នកយើង ចូរសរសេរចុះក្នុងសង្ខេបក្រៅមួយ

ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់កុម្មុយន៍ទាំងប្រាំពីរដលៃនៃនៃអាស៊ី គឺទៅកាន់អភិស្មេរ និងសុមីរណា និងពិភពម៉ូស និងថាយ៉ាទីវ៉ា និងសារឌីស និងភីឡាឌែលីកា និងឡាទីស»។

ហើយខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនទៅមើលសំឡេងដែលបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំ។
កាលខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនទៅហើយ ខ្ញុំប្រាប់និយាយដឹងចង្អុលក្លែងមាសប្រាំពីរ;
ហើយនៃកណ្តាលដឹងចង្អុលក្លែងទាំងប្រាំពីរនោះ
មានមុនាក់មួយអង្គដូចជាព្រះរាជបុត្រមនុស្ស ទ្រង់ស្គាល់ក្រពាក់អាវងៃដល់ដឹង
ហើយចង់ខ្ពស់ក្រែងរាត់មាសនៃឡើងឡើង។ ព្រះសិរសា និងសក់របស់ទ្រង់ ស
ដូចជារោមចង្កៀម សដូចជាព្រល; ហើយព្រះនគរបស់ទ្រង់ ដូចជាអណ្តាតក្នុងដឹង;
ហើយព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ដូចជាលង្កាសសុទ្ធ
ហាក់ដូចជាត្រូវបានដុតនៃក្នុងឡក្នុងដឹង; ហើយព្រះសូរសៀងរបស់ទ្រង់
ដូចជាសំឡេងនៃទឹកជាច្រើន។
ហើយទ្រង់កាន់ផ្កាយប្រាំពីរនៃក្នុងព្រះហស្តស្តាំរបស់ទ្រង់;
ហើយពីព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់ មានដាវមុខពីរមុតមួយចង្កៀម; ហើយព្រះភក្ត្ររបស់ទ្រង់
ដូចជាព្រះអាទិត្យដលៃភ័យនៃក្នុងកម្ពុជារបស់វា។

ហើយកាលខ្ញុំប្រាប់និយាយឡើង ខ្ញុំក៏ដួលនៃទៀបព្រះហឫទ័យ ដូចជាមនុស្សស្គាល់។
ហើយទ្រង់បានដាក់ព្រះហស្តស្តាំលើខ្ញុំ ដោយមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា
កុំខ្លាចឡើយ; ខ្ញុំជាដើម និងជាចុង។ វិវរណៈ ១:១០-១៧។

នៃក្នុងខ្លាំងនេះ មានសច្ចក្តីពិតជាច្រើន ប៉ុន្តែនៃទីនេះ
ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ចង្អុលអុលបង្ហាញថា
នៃពេលយ៉ូហានបានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដូចជាសូរស័ព្ទក្បែរ
ហើយបានបង្ហាញខ្លួនទៅមើលថា
តើព្រះអង្គដលៃមានព្រះបន្ទូលមកកាន់គាត់នោះជានរណា
គាត់បានឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាមហាបូជាចារុយស្តានសួគ៌
នៃក្នុងទីបរិសុទ្ធនៃទីសក្ការៈស្តានសួគ៌។ បន្ទាប់មក
ព្រះយេស៊ូវបានបុរោហិតសញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គថាជា អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា
ហើយថាជាទីមួយ និងទីចុងក្រោយ។ នៃក្នុងសារនោះ
និងក្នុងការប្រកាសយោងទៅនឹងរបស់នៃក្នុងខ្ញុំបង្អង់
យើងបានឃើញខ្ពស់បែនទាត់នៃសច្ចក្តីពិតមួយ
ដលៃសុបិន្តនិងខ្ពស់បែនទាត់នៃសច្ចក្តីពិតនៃចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។
ក្នុងនាមជា អាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញចុងបញ្ចប់ដោយដើមកំណើត
ទីចុងក្រោយដោយទីមួយ។ នៃចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ដូចនៃដើមដំបូងដលៃ
ព្រះអង្គបានបុរោហិតសញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គមកដលៃថាជា អាល់ហ្វា និង
អូមេហ្គា។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ពាក្យទាំងនេះសូមទោះបី ក៏ពិតប្រាកដ
ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃក្នុងហោរាបរិសុទ្ធ បានចាត់ទុករបស់ទ្រង់មក ដើម្បីបង្ហាញ
ហោរាដលៃពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់នូវការទាំងឡាយដលៃត្រូវកើតឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗ
នេះ។ មើល ខ្ញុំមកយ៉ាងឆាប់រហ័ស៖ មានពរហើយ
អ្នកណាដែលកាន់តាមពាក្យនៃសច្ចក្តីពិតនៃក្នុងសង្ឃឹរក្នុងនេះ។

ហើយខ្ញុំ យ៉ូហាន បានឃើញសច្ចក្តីពិតទាំងនេះ ហើយបានឮ។ ហើយកាលខ្ញុំប្រាប់
និងបានឃើញច្បាស់ហើយ ខ្ញុំក៏ដួលចុះដើម្បីថ្វាយបង្គំនៃមុខដលៃរបស់ទ្រង់។

ដដែលបានបង្ហាញសេចក្តីទាំងនេះដល់ខ្ញុំ។ នោះគាត់ក៏និយាយមកខ្ញុំថា៖
«ចូរកុំផ្ទុះដូចនោះឡើយ ដុបិកខ្ញុំជាអ្នកបម្រើជាមួយអ្នក
និងជាមួយបងប្អូនរបស់អ្នក គឺពួកហោរា
ហើយជាមួយអស់អ្នកដដែលកាន់តាមពាក្យទាំងឡាយនៃសៀវភៅនេះផង
ចូរថ្វាយបង្គំព្រះវិញ»។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា
កុំបិទភ្នែកពាក្យនៃនាយកុន្តតម្កើតនេះឡើយ ដុបិកពេលវេលាដ៏តមកដល់ហើយ។

អ្នកដដែលទុច្ចរិត ចូរឲ្យគាត់ទុច្ចរិតតទៅទៀត; អ្នកដដែលសុមហោគគ្រោះ
ចូរឲ្យគាត់សុមហោគគ្រោះតទៅទៀត; អ្នកដដែលសុចរិត
ចូរឲ្យគាត់សុចរិតតទៅទៀត; ហើយអ្នកដដែលបរិសុទ្ធ
ចូរឲ្យគាត់បរិសុទ្ធតទៅទៀត។

ហើយ មើល ខ្ញុំឮមកជាឆាប់ៗ ហើយរងរាន់របស់ខ្ញុំនោះជាមួយខ្ញុំ
ដើម្បីប្រទានដល់មនុស្សគ្រប់រូប តាមដដែលការរបស់គេនឹងមានជា។ ខ្ញុំជាអាល់ហ្វា
និងអូមហេតា ជាទីដើម និងទីបញ្ចប់ ជាទីមុន និងទីក្រោយ។ វិវរណៈ 22:7-13។

ព្រះគម្ពីរវិវរណៈបានពិពណ៌នាយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នថា នៅពេលយ៉ូហានកត់ត្រាសារនោះ
សារនោះត្រូវបានដាក់មូលដ្ឋានលើគោលការណ៍ដដែលថា
ការចាប់ផ្តើមបង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់។
សារនោះគឺជាសេចក្តីពិតដ៏បង្កើនដដែលត្រូវបានបើកសម្តែងឡើងក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ ហើយ
សេចក្តីពិតដដែលនោះក៏ជាសេចក្តីពិតចុងក្រោយដដែលត្រូវបានចូលដៃក្នុងព្រះគម្ពីរ
នេះផងដែរ។ ហើយនៅក្នុងទីបន្ទាល់នៃដើម និងនៅចុងបញ្ចប់នៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ព្រះយេស៊ូវបានសម្គាល់អង្គតទ្រង់ថា ជាអាល់ផា និងអូមហេតា ជាការចាប់ផ្តើម
និងចុងបញ្ចប់ ហើយជាដំបូង និងជាចុងក្រោយ។

បើដំបូងនៃសៀវភៅវិវរណៈ
កំណត់អត្តសញ្ញាណសារព្រះមានចុងក្រោយសម្រាប់មនុស្សជាតិ។
វាជាសារព្រះមានដដែលនាំមុខមហនុភាយទាំងប្រាំពីរចុងក្រោយ
និងការយាងមកដល់ទីពឹងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ សារនៃវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ត្រូវបាន
«ផ្សព្វផ្សាយ ហើយបង្ហាញដោយសញ្ញា» «តាមរយៈទេវការរបស់ទ្រង់»។

សារព្រះមានដដែលនោះ បន្តទាប់មក
ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងកថាខណ្ឌចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ហើយវាក៏ត្រូវបានកំណត់ជាទីបំផុតវិវរណៈ ១៤ ផងដែរ។

ហើយទេវតាទីបីបានមកតាមក្រោយពួកគេ ទាំងបន្តលើសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងថា
បើអ្នកណាថ្វាយបង្គំសត្រូវសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់វានៅលើផ្ទៃដាស ឬលើដៃរបស់ខ្លួន
អ្នកនោះនឹងជីកស្រានព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដដែលត្រូវបានចាក់ចេញដោយឥតលាយចូលក្នុងពង្សនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់
ហើយគេនឹងត្រូវទទួលទោសដោយភ្នែក និងស្មោះផ្លូវ
នៅចំពោះមុខទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងនៅចំពោះមុខកូនចៀម។
ហើយផ្តល់ដៃនៃខ្សែខ្មៅរបស់ពួកគេឡើងទៅអស់កល្បជានិច្ច
ហើយពួកអ្នកដដែលថ្វាយបង្គំសត្រូវសាហាវ និងរូបរបស់វា

និងអ្នកណាដែលទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៃឈ្មោះរបស់វា
នោះគ្មានសេចក្តីសម្រាកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃឡើយ។ វិវរណៈ 14:9-11។

សារពុំមានចុងក្រោយ គឺជាសារដែលតំណាងដោយទេវតាទីបី។ វាជាការពុំមានចុងក្រោយ
ពីព្រោះវាបញ្ចូលជាក់ស្តែងដោយផ្ទាល់អំពីការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់មនុស្សជាតិ។
មានទេវតាមួយទៀតដែលតាមមក ហើយចូលរួមជាមួយទេវតាទីបី
ហើយទេវតានោះក៏ជាសារពុំមានចុងក្រោយដែរ។

ក្រោយពីការទាំងនេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីទេវតាមួយទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
មានអំណាចយ៉ាងធំ ហើយផែនដីក៏បានភ្លើងដោយសារសិរីរុងរឿងរបស់ខ្លួន។
ទេវតានោះបានសួរកេរ្តិ៍ឈ្មោះដោយសំឡេងខ្លាំងយ៉ាងមហិមា ថា៖
«ហើយឡូនដ៏ធំបានដួលរលំហើយ បានដួលរលំហើយ
ហើយបានក្រោយជាលំនៅរបស់អារក្ស និងជាទីកាន់កាប់របស់វិញ្ញាណអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង
ហើយជាទ្រង់របស់បក្សីមិនសុភាគ និងគួរឱ្យស្អប់ខ្ពើមគ្រប់បុរសទេ។ ដុបិត
សាសន៍ទាំងអស់បានផឹកស្ករនៃសេចក្តីក្រោធរបស់អំពើសហយស្មន់របស់នាង
ហើយសុតចេញទៅឱ្យនាងនៃដីបានបុរេវិវត្តសហយស្មន់ជាមួយនាង ហើយពាណិជ្ជ
ករទាំងឡាយនៃដីបានក្រោយជាអ្នកមានដោយសារភាពសម្បូរបែននៃសេចក្តីបុ
រណីតរបស់នាង»។

ហើយខ្ញុំប្រាប់អ្នកអំពីទេវតាមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌ ដោយនិយាយថា ចូរចេញពីនាងមក
អើយបុរាណសុគតរបស់យើង
ដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណីកែកនុងអំពើហាបរបស់នាង
ហើយដើម្បីកុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបាននូវគ្រោះវេទនារបស់នាង។
ដុបិតអំពើហាបរបស់នាងបានកើនឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។ វិវរណៈ 18:1-5។

សារដែលជាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គួរឱ្យមានតំណាងនៃកូនដង្ហែកទីមួយ ដង្ហែកទីដប់បួន
ដង្ហែកទីដប់ប្រាំបី និងដង្ហែកទីម្ភៃបី។ សារនោះគួរឱ្យមានសម្គាល់ដោយទេវតាមួយ
ដែលនៅក្នុងឯកសារយោងទីមួយ និងទីចុងក្រោយនៃកូនដង្ហែកព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
គួរឱ្យមានតំណាងអត្តសញ្ញាណជាទេវតាក្រហមរៀង
ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងដង្ហែកទីដប់បួន និងដង្ហែកទីដប់ប្រាំបី
សារនោះគួរឱ្យមានតំណាងជានិមិត្តរូបដោយទេវតាមួយកំពុងហោះនលើមេឃ
ឬកំពុងចុះមកពីស្ថានសួគ៌។

ទេវតាដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌នៅក្នុងដង្ហែកដប់ប្រាំបី
គួរឱ្យមានបង្ហាញជានិមិត្តរូបជាមុននៃកូនដង្ហែកដប់
នៃពេលដែលទេវតាមួយអង្គចុះមក ហើយដាក់ជើងមួយលើដី
និងជើងមួយទៀតលើសមុទ្រ។ ទេវតានោះមានសៀវភៅមួយ
ដែលយ៉ូហានគួរឱ្យមានបង្ហាញបរិភោគ ហើយវាផ្ទុកឱ្យមាត់របស់គាត់ផ្ទុកមែ
តកែនុងពោះរបស់គាត់ដូចគ្នា។ សៀវភៅដែលយ៉ូហានបរិភោគនោះគឺជាសារ
ហើយសារដែលតំណាងដោយសៀវភៅតូចនោះ
គឺជានិមិត្តរូបនៃសាររបស់ទេវតានៅក្នុងវិវរណៈ ដង្ហែកដប់ប្រាំបី ដូចនេះ
វាក៏ជាតំណាងនៃសារពុំមានចុងក្រោយផងដែរ។

យើងគួរមានបុរាណប្រាសាទ ការបង្កើតគួរមានផ្ទៃដីមក
ហើយគួរមានបញ្ញាជាក់ស្តែងដោយទេវតាមួយ;
ហើយកាលណាយើងពិនិត្យមើលយ៉ាងជិតស្និទ្ធច
ដើម្បីស្វែងរកសារព្រមទាំងចុងក្រោយដដែលគួរមានបង្កាញក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ
យើងឃើញថា មានបុរាណប្រាសាទដដែលទេវតាបង្កាញសារព្រមទាំងចុងក្រោយនោះ។
ក្នុងករណីដំបូង និងករណីចុងក្រោយ គឺជាទេវតាភាគីយ៉ៃលែ។ បន្ទាប់មក ក្នុងវិវរណៈ ១០
យើងឃើញទេវតាមួយចុះមក ដោយកាន់ស្បែកក្រចកមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ក្នុង
វិវរណៈ ១៤ យើងឃើញទេវតាប្តីបទៀត
ដដែលទាំងអស់សុទ្ធតែតំណាងឲ្យសារព្រមទាំងចុងក្រោយ។ បន្ទាប់មក ក្នុងវិវរណៈ ១៨
យើងឃើញទេវតាមួយទៀត ដដែលតំណាងឲ្យសារព្រមទាំងចុងក្រោយដដែលនោះ។
សារព្រមទាំងចុងក្រោយបុរាណប្រាសាទតំណាងដោយទេវតា។ ទេវតាដំបូង
និងទេវតាចុងក្រោយ គឺជាទេវតាភាគីយ៉ៃលែ ហើយទេវតាប្តីបទៀតនៅកណ្តាល
រវាងទេវតាដំបូង និងទេវតាចុងក្រោយ គឺជាទេវតានិមិត្តរូប។

ជាការពិតណាស់ ពួកជំនុំទាំងបុរាណប្រាសាទនីមួយៗក៏មានទេវតារបស់ខ្លួនដែរ
ប៉ុន្តែក្នុងទេវតាទាំងនោះកំពុងនាំសារទៅកាន់ពួកជំនុំ
ខណៈដែលសារព្រមទាំងចុងក្រោយដដែលយើងបានពិភាក្សានោះ
ជាសារមួយដែលរួមបញ្ចូលពិភពលោកទាំងមូលជាអ្នកសុភាព្រឹក្សា។

បន្ទាប់មកនាយទាំងបុរាណប្រាសាទ ដដែលតំណាងឲ្យសារព្រមទាំងចុងក្រោយ
គួរតែគួរមានពិនិត្យរាយការណ៍យ៉ាងជិតស្និទ្ធច និងតម្រូវឲ្យសរុបគ្នានៅវិញទៅមក
ប៉ុន្តែនៅក្នុងនេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែមានបំណងកំណត់គោលការណ៍មូលដ្ឋានមួយនៃអាល្លឺហា
និង អូមហេតា។ លើកដំបូងដដែលបុរាណប្រាសាទមួយគួរមានលើកនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
នោះគឺជាឯកសារយោងដដែលខាន់បំផុត។ លើកដំបូងដដែលពាក្យ «ពូជ»
គួរមានលើកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ គឺនៅក្នុងលោកុបបត្តិ 1:11
ដដែលនៅទីនោះយើងគួរមានបុរាណប្រាសាទ ពូជនឹងបង្កកើតផល «តាមបុរាណប្រាសាទ»។
ការរំលឹកអំពីពូជជាលើកដំបូង បានសង្កត់ធ្ងន់ថា វាមាន DNA
ដដែលចាំបាច់សម្រាប់បន្តពូជដោយខ្លួនឯង។ ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់ថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គឺជាពូជ។

នៅក្នុងដៃដដែលនោះ ព្រះយេស៊ូវបានយាងចេញពីផ្ទះ ហើយគង់នៅក្នុងមាត់សមុទ្រ។
ហើយមានហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើនបានប្រមូលផ្តុំមករកព្រះអង្គ
ដល់ចុងកំពូលព្រះអង្គបានយាងចូលទៅក្នុងទូក ហើយគង់ចុះ;
ឯហ្វូងមនុស្សទាំងមូលបានឈរនៅលើឆ្នេរ។
ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយច្រើនដោយពាក្យប្រៀបប្រដូច
ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖

មើលចុះ អ្នកសាបព្រួសម្នាក់បានចេញទៅសាបព្រួស; ហើយកាលដែលគាត់សាបព្រួស
មានគ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់នៅតាមផ្លូវ ហើយសត្វបក្សីបានមកចិញ្ចឹមអស់ទៅ;
ខ្លះធ្លាក់លើទីផ្ទៃម្យ៉ាង ជាកន្លែងដែលគ្មានដីច្រើនទេ ហើយក៏ដុះឡើងភ្លាម
ដោយព្រោះគ្មានដីជុំវិញ; កាលព្រះអាទិត្យរះឡើង វាក៏គួររកម្តងទៅរកស្តុក
ហើយដោយព្រោះគ្មានឫស វាក៏គួររៀបស្តុកទៅ។
ហើយខ្លះទៀតធ្លាក់ក្នុងចំណោមបន្ទុក; បន្ទុកដុះឡើង ហើយរឹតបន្តិចវា
ប៉ុន្តែខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ ហើយបង្កកើតផល ផលខ្ពស់មួយជាមួយរយ

ខុលៈហុកសិប ខុលៈសាមសិប។ អ្នកណាមានតួចៀកសម្រាប់សុតាប់ ចូរសុតាប់ចុះ។

ហើយពួកសិស្សស្រីមានមកទូលទ្រង់ថា

ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបប្រដូច?

ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកគេថា៖

«ពីព្រោះមានបុរាណបុរាណមុនគេបានស្គាល់អាថ៌កំបាំងនៃគម្រោងស្តីពី

ប៉ុន្តែដែលពួកគេ មិនបានប្រទានឲ្យទេ។ ដូច្នេះអ្នកណាដែលមាន

នោះនឹងត្រូវបានប្រទានបន្ថែម ហើយអ្នកនោះនឹងមានជាបរិបូរណ៍។

ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលគ្មាន សូមបើកអ្វីដែលអ្នកនោះមាន

ក៏នឹងត្រូវបានកាត់ចេញពីអ្នកនោះដែរ។ ហេតុដូច្នេះហើយ

បានជាខ្ញុំនិយាយទៅពួកគេដោយពាក្យប្រៀបប្រដូច ពីព្រោះពួកគេមើលឃើញ

តម្លៃយ៉ាងណា ហើយស្តាប់ឮ តម្លៃឮ ហើយក៏មិនយល់ដែរ។ ហើយនៅក្នុងពួកគេ

សេចក្តីទំនាយរបស់អសោយក៏បានសម្រេច ដល់ថា៖

“អ្នកក្នុងគ្រួសារនឹងឮដោយការស្តាប់ ប៉ុន្តែនឹងមិនយល់ទេ

ហើយអ្នកក្នុងគ្រួសារនឹងឮដោយការមើល ប៉ុន្តែនឹងមិនដឹងឡើយ។

ដូច្នេះចិត្តរបស់បុរាណបុរាណនេះបានក្លាយជាវិងក្រាស់

ហើយត្រូវបានប្រកបដោយពួកគេក៏ផ្ទុះនូវការស្តាប់ ហើយភ្នែករបស់ពួកគេបានបិទ

ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួន ហើយឮដោយត្រូវបានប្រកបដោយខ្លួន

ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយប្រើចិត្តវិញ

ហើយខ្ញុំនឹងប្រកាសពួកគេឲ្យដឹង»។

ប៉ុន្តែ ភ្នែករបស់អ្នកក្នុងគ្រួសារមានពរហើយ ព្រោះវាមើលឃើញ

ហើយត្រូវបានប្រកបដោយអ្នកក្នុងគ្រួសារមានពរដែរ ព្រោះវាឮ។ ដូច្នេះបុរាណបុរាណនៃ

ខ្ញុំប្រាប់អ្នកក្នុងគ្រួសារថា ពុទ្ធិកម្មវិធីជាច្រើន និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន

បានប្រាថ្នាចង់ឃើញសេចក្តីទាំងឡាយដែលអ្នកក្នុងគ្រួសារឃើញ តម្លៃបានឃើញទេ

ហើយចង់ឮសេចក្តីទាំងឡាយដែលអ្នកក្នុងគ្រួសារឮ តម្លៃបានឮទេ។

ដូច្នេះ ចូរស្តាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកព្រោះគ្រប់ពូជ។

កាលណាអ្នកណាមិនដឹងពីព្រះបន្ទូលនៃគម្រោង ហើយមិនយល់ទេ នោះមហោក្សក៏មក

ហើយឆក់យកអ្វីដែលបានព្រះបន្ទូលក្នុងចិត្តរបស់គាត់ចេញទៅ។

អ្នកនោះហើយជាអ្នកដែលបានទទួលគ្រប់ពូជនៅតាមផ្ទះ។

ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានទទួលពូជនៅលើទីកន្លែងដូចម្តេច

នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល ហើយភ្នែករបស់ខ្លួនបានដោយអំណរ។

ប៉ុន្តែគាត់គ្មានឬសនៅក្នុងខ្លួនឯងទេ

គ្រាន់តែស្តាប់ឮបានមួយរយៈពេលណោះ ដូច្នេះនៅពេលដែលសេចក្តីរំលឹក

ឬការប្រៀបប្រដូចក៏ចេញពីចិត្តដោយព្រះបន្ទូល នោះគាត់ក៏ដំពប់ដួលភ្នែក។

អស់អ្នកដែលបានទទួលពូជក្នុងចំណោមបុរាណ គឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល

ប៉ុន្តែការខ្វល់ខ្វាយអំពីលោកិយនេះ និងការបោះបង្គោលនៃពុទ្ធសាសនាមុនគេ

បានរឹតបន្តតឹងព្រះបន្ទូលនោះ

ហើយគាត់ក៏ក្លាយជាមនុស្សដែលមិនបង្កកើតផលផល។

ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានទទួលពូជនៅក្នុងដីល្អ គឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល

ហើយយល់ដឹងអំពីព្រះបន្ទូលនោះផង; អ្នកនោះក៏បង្កកើតផលផល។

ហើយបង្កកើនចេញមក ខ្លះមួយរយដង ខ្លះហុកសិបដង ខ្លះសាមសិបដង។ ម៉ាថាយ 13:1-23។

គ្រាប់ពូជមួយ ដដែលជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ មានសារធាតុពូជសព្វគ្រប់ទាំងអស់ ដដែលចាំបាច់សម្រាប់បង្កកើតឲ្យមានរុក្ខជាតិមួយដ៏ពេញលេញ។ ការលើកឡើងដំបូងអំពីបុរាណបទណាមួយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ រួមបញ្ចូលជាគ្រាប់ពូជអស់នៃបុរាណបទនោះ ដដែលមានស្រាប់។ សច្ចក្តីពិតនេះ ត្រូវបានសម្គាល់ថា «កុប្បននៃការលើកឡើងដំបូង»។ កាលណាកុប្បននេះត្រូវបានពិនិត្យយ៉ាងជិតស្និទ្ធបន្តមែនទៀត នោះវាកាន់តែប្រាកដមាំមួនឡើង។

មុននឹងយើងបន្តទៅមុខក្នុងការពន្យល់អំពីអាល់ហ្វា និងអូមេហ្កា និងនិយមន័យនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះថាជាគ្រាប់ពូជ នោះគួរឲ្យពិចារណាពីអត្ថបទដដែលយើងទើបបានដកស្រង់នៅក្នុងម៉ាថាយ អំពីចំណុចមួយចំនួនដដែលទាក់ទងសម្រាប់ការពិចារណារបស់យើងអំពីសៀវភៅវិវរណៈ។ ព្យាយាមទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីទីបញ្ចប់នៃលោកីយ។

«ពួកហ្វារ៉ាស៊ីយ៍មួយៗបាននិយាយ មិនសូវសម្រាប់សម័យរបស់ខ្លួនទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់សម័យរបស់យើងវិញ ដូច្នេះការព្យាករណ៍របស់ពួកគេមានសុពលភាពសម្រាប់យើងផងដែរ។ “ឥឡូវនេះ ការទាំងអស់នេះបានកើតមានដល់ពួកគេ ដើម្បីបង្ហាញ ហើយត្រូវបានសរសេរទុកសម្រាប់ការទូទាត់ដល់យើង ដដែលជាពួកអ្នកដដែលចុងបញ្ចប់នៃលោកីយបានមកដល់ហើយ។” 1 Corinthians 10:11។ “ពួកគេបានដឹងថា មិនមែនពួកគេប្រមូលសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់យើង ក្នុងការទាំងនេះ ដដែលឥឡូវនេះត្រូវបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយពួកអ្នកដដែលបានប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយមកពីស្ថានសួគ៌ ជាតិច្នៃការដដែលទេវតាទាំងឡាយប្រាថ្នាចង់ពិនិត្យមើល។” 1 Peter 1:12....»

«ព្រះគម្ពីរបានប្រមូលផ្តុំ ហើយចង្រួមទុកនូវព្យាយាមបុគ្គលិករបស់វាសម្រាប់ជំនាន់ចុងក្រោយនេះ។ ព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់ និងកិច្ចការដ៏ឧឡារិកទាំងឡាយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រព្រះគម្ពីរសញ្ញាបាស់ បានកើតឡើងមុនដទៃទៀត ហើយកំពុងកើតឡើងមុនដទៃទៀតនៅក្នុងពួកជំនុំក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយទាំងនេះ។ Selected Messages, book 3, 338, 339.

អត្ថបទនេះផ្តល់សាក្សីប្រៀប (ប៉ុល ពត្យែស និង អលែន វ៉ាយត) ដដែលកំពុងផ្សព្វផ្សាយនូវទំនាក់ទំនងសច្ចក្តីពិតថា ហ្វារ៉ាស៊ីយ៍ទាំងអស់កំពុងនិយាយអំពីទីបញ្ចប់នៃលោកីយ ដដែលជាពេលវេលាដដែលនោះឯង ដដែលអាចកំហែងនៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈត្រូវបានបើកគ្នា។ ដូច្នេះ នៅក្នុងម៉ាថាយ ជំពូក ១៣ ពេលដដែលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា «កុំភ័យបារម្ភអ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាមិនមែនជាបុរាណបទទេ ពីព្រោះវាមិនមែនជាបុរាណបទទេ ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពួកហ្វារ៉ាស៊ីយ៍ និងមនុស្សស្មោះត្រង់ បានប្រាថ្នាចង់យើងសច្ចក្តីពិតទាំងនេះ ដដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងយើង តម្រូវបានយើងទេ»

ហើយចង់ឮសចក្កតីទាំងនេះ ដល់អ្នករាល់គ្នាគន់កំពុងឮ តម្រិះបានឮទេ»

ទ្រង់កំពុងសម្តែងពរដល់នោះ

ដល់ត្រូវបានកត់សម្គាល់នៅក្នុងខ្មាំងបីដំបូងនិរណៈ ជំពូក ១។

មានពរហើយ អ្នកដល់អាន និងអស់អ្នកដល់ស្តាប់ពាក្យនៃនាយនេះ

ហើយកាន់តាមសចក្កតីទាំងឡាយដល់បានសរសេរនៅក្នុងនោះ

ដុបិតពលេវលោជិតមកដល់ហើយ។ វិវរណៈ ១:៣

ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកសាបព្រះនោះ

ហើយបន្ទាប់មកសិស្សទាំងឡាយត្រូវបាននាំឲ្យចូលរួមជាមួយទ្រង់អំពីប្រៀបប្រដូចនោះ។

ប៉ុន្តែ មុននឹងពួកគេត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងការទាក់ទងជាមួយព្រះយេស៊ូវ

ទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលដល់ពួកគេ ហើយសំខាន់ជាងនោះទៅទៀត ដល់យើងថា

«អ្នកណាមានតួចៀកសម្រាប់ស្តាប់ ចូរឲ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ»។

ព្រះយេស៊ូវបានចូលដល់ពាក្យប្រៀបប្រដូចនោះ

ហើយបញ្ចប់វាដោយសចក្កតីព្រះមានសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយណាដល់នឹងស្តាប់។

បន្ទាប់មក សិស្សទាំងឡាយត្រូវបាននាំចូលទៅក្នុងការពិភាក្សា

ដល់នោះទ្រង់នោះព្រះយេស៊ូវបានលើកឡើងយ៉ាងហោចណាស់នូវគំនិតសំខាន់បី។

ទ្រង់បញ្ជាក់ពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកស្តាប់ពីរប្រភេទ ហើយក្នុងការផ្ទេរដូចនោះ

ទ្រង់បានយោងទៅកាន់អត្ថបទមួយពីសៀវភៅអសោយ

ដើម្បីបង្ហាញពីសក្តិសិទ្ធិពីអំពីអ្នកស្តាប់ពីរប្រភេទ (ដុបិតសូមចងចាំថា

ទាំងអស់នេះត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងបរិបទនៃអ្នកទាំងឡាយណាដល់នឹងស្តាប់)។

គំនិតទីបីដែលទ្រង់បានបង្ហាញ បន្តមើលពីអ្នកស្តាប់ពីរប្រភេទ

និងសៀវភៅអសោយជាសក្តិសិទ្ធិពីរ គឺជាការពិតដល់ថា

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាគ្រាប់ពូជមួយ។ ហេតុដូច្នេះ ការពិតដល់ថា

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺជាគ្រាប់ពូជមួយ ក៏ជាផ្នែកមួយនៃអ្វីដែលត្រូវឮដោយអ្នក

ទាំងឡាយណាដល់ស្តាប់វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រិស្តក្នុងជំពូកទីមួយនៃសៀវភៅវិវរណៈផងដែរ

។ មានអ្នកស្តាប់ពីរនាក់នៅក្នុងខ្មាំងបីដំបូង

ដូចដែលមានអ្នកស្តាប់ពីរប្រភេទនៅក្នុងម៉ាថាយ ១៣ ដំរី។ ម៉ាថាយ ១៣ គ្រាន់តែបន្ត

មករយល់យ៉ាងខ្លាំងអំពីវិធីសង្ខេបនៃអ្នកទាំងឡាយដល់បដិសេធមិនស្តាប់

បានផ្ទេរសេចក្តីមិនស្តាប់។ ហើយសក្តិសិទ្ធិរបស់អសោយក៏បន្តមើលអ្វីកាន់តែច្រើនទៀតដល់

សារដល់យើងត្រូវស្តាប់ផងដែរ។

នៅក្នុងឆន្ទានៃស្តេចអូស្ត្រាលីយ៉ាសោយទិវង្គត

ខ្ញុំក៏បានឃើញព្រះអម្ចាស់គង់លើបល្ល័ង្កកមួយ ដល់ខ្ញុំពស់

ហើយតម្កល់ឡើងខ្ញុំពស់ ហើយដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បានពង្រីកព្រះវិហារ។

ខាងលើនោះមានសំនឹមឈរនៅ; មុនគ្រប់អ្វីមានសុលាបបុរាណមួយ; ដោយសុលាបពីរ

គ្របមុខរបស់ខ្លួន ដោយសុលាបពីរ គ្របដើមរបស់ខ្លួន ហើយដោយសុលាបពីរ

ក៏ហោះ។ ហើយមុនគ្រប់អ្វីមានស្រទៅកាន់មុនគ្រប់ទៀតថា បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ

គឺព្រះយេស៊ូវព្រះពុទ្ធបរិវារ; ផែនដីទាំងមូលពង្រីកដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

ហើយសសរទ្រង់បានញ័រដោយសំឡេងរបស់អ្នកដល់ស្រកែនោះ

ហើយដំណាក់បានពង្រីកដោយផ្ទុយដែរ។

រួចខ្ញុំបាននិយាយថា អនុដោយដល់ខ្ញុំហើយ! ដុបិតខ្ញុំត្រូវវិនាសហើយ

ពីព្រោះខ្ញុំជាមនុស្សមានបបួរមាត់មិនបរិសុទ្ធ

ហើយខ្ញុំស្មានក្នុងកំណែប្រែប្រួលនេះមានបុរាណមិនបរិសុទ្ធចងដែរ
ដុំបិតក្នុងកែវរបស់ខ្ញុំឃើញព្រះមហាក្សត្រ គឺព្រះយេស៊ូវក្នុងព្រះពុទ្ធបរិវារ។

ក្រោយមក សំណើមុនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេហោះមករកខ្ញុំ
ដោយកាន់ធុងក្នុងដៃកំពុងឆេះមួយនោះក្នុងដៃរបស់គាត់
ដែលគាត់បានយកចេញពីលើអាសនៈ ដោយប្រើដង្កាប់។
ហើយគាត់បានយកវាមកប៉ះលើមាត់របស់ខ្ញុំ ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ មើល
នេះបានប៉ះបុរាណរបស់អ្នកហើយ; ដូច្នេះ អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកត្រូវបានដកចេញ
ហើយហាបរបស់អ្នកត្រូវបានសម្អាតបរិសុទ្ធ។

ខ្ញុំក៏បានឮសំឡេងរបស់ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា «តើយើងនឹងចាត់អ្នកណា
ហើយអ្នកណានឹងទៅជំនួសយើង?» នោះខ្ញុំឮថា «ខ្ញុំនឹងទៅទីនេះ
សូមចាត់ខ្ញុំទៅ»។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅ ហើយប្រាប់បុរាណនេះថា
អ្នករាល់គ្នានឹងឮនៃនៃ ប៉ុន្តែមិនយល់ឡើយ;
ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញនៃនៃ ប៉ុន្តែមិនដឹងច្បាស់ឡើយ។
ចូរផ្ទុកចិត្តរបស់បុរាណនេះដាក់ឡើង ហើយផ្ទុកចិត្តរបស់ពួកគេផ្សេង
ហើយបិទភ្នែករបស់ពួកគេ កុំឲ្យពួកគេឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួន
ហើយឮដោយគួរច្រៀងរបស់ខ្លួន ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយប្រើចិត្ត
ហើយបានជាស្ថាប័ន»។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំឮថា ព្រះអម្ចាស់អើយ ដល់ពេលណា?
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលតបថា
ដល់ទីក្នុងទាំងឡាយត្រូវបំផ្លាញឲ្យខាតបង់គ្មានអ្នកនៅ
អស់ទាំងផ្ទះល្អនៃគ្រួសារមនុស្ស ហើយស្រុកដ៏ក្រោយជាទីស្នាក់នៅយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់
ហើយព្រះអម្ចាស់បានដកមនុស្សចេញទៅឆ្ងាយ
ហើយមានការបោះបង់ចោលយ៉ាងធំនៅក្នុងកំណែប្រែប្រួល។
ប៉ុន្តែនៅក្នុងនោះនឹងនៅសល់មួយភាគដប់ ហើយវានឹងរស់ឡើងវិញ
ហើយនឹងត្រូវបរិភោគវិញ ដូចជាដើមឈើបើក និងដើមអុក
ដែលខ្ញុំមិនសាររបស់វានៅក្នុងវា នៅពេលវាផ្ទុះស្លឹកចេញ
ដូច្នេះព្រះបរិសុទ្ធនឹងជាខ្ញុំមិនសាររបស់វា។ អសោយ ៦:១-១៣។

ជាក់ជាមិនខាន បទគម្ពីរនេះពីអសោយពិតជាអស្ចារ្យយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់
ដោយសារជម្រើសប្រែប្រួលបទនាយដែលវាបានលើកឡើង។
ប្រធានបទជាច្រើនក្នុងចំណោមទាំងនេះ
ត្រូវបានពិភាក្សាមុនដោយមុនដទៃទៀតនៅក្នុងតារាងរបស់ហាហេតុ ដូច្នេះយើងនឹង
សង្ខេបបេតិកភណ្ឌបទគម្ពីរនេះដែលគាំទ្រដល់ការពិចារណារបស់យើងអំពីការយោងរបស់ព្រះ
យេស៊ូវថា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាគ្រាប់ពូជ។

បានបញ្ជាក់ក្នុងហើយថា អសោយ ក្នុងអត្ថបទនេះ តំណាងឲ្យហោរាមុនាក់
ហើយដោយហេតុនេះតំណាងឲ្យអត្ថបទរបស់ព្រះនៅចុងបញ្ចប់នៃកាលរលោងដង្ហែ។
អ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះសម្រាប់ចំណុចរបស់យើង
គឺអសោយតំណាងឲ្យបុរាណមួយក្រុមដែលកំពុងរស់នៅក្នុងអំពើហាប
ខណៈដែលកំពុងបំពេញមុខងារនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ។
រហូតទាល់តែអសោយបានទទួលការបើកសម្រង់ដ៏អំពីសិរីល្អរបស់ព្រះ

គាត់មិនមានទទួលស្គាល់ភាពមានហឫទ័យរបស់ខ្លួនឡើយ។ គាត់ជាឡាវឌីស គាត់ខ្មៅក្រហម។

«អសោយមានច្បាប់លទ្ធផលអំពីហឫទ័យរបស់អ្នកដទៃ ប៉ុន្តែតែឡាវនេះ គាត់យល់ឃើញខ្លួនឯងគួរមានបរិក្ខណៈបង្ហាញថាសុចរិតនៃការចោលទោសដូចគ្នា ដល់គាត់មានបុរាណលើពួកគេ។ គាត់ផ្តល់ព័ត៌មាននិងពិធីការដ៏គួរជាក់ និងគុណវិធី ក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះរបស់គាត់។ គាត់មិនមានដឹងដូចនេះឡើយ រហូតទាល់តែមានទទួលនិមិត្តភាពព្រះអម្ពចាស់។ ឥឡូវនេះ បុរាណ និងទំនាក់ទំនងល្អរបស់គាត់ មើលទៅតូចតាចបំណុលណា ខណៈដែលគាត់សម្លឹងមើលទៅលើភាពវិសុទ្ធ និងសិរីល្អអង្គឧត្តុង្គឧត្តមនៃបរិសុទ្ធ។ គាត់មិនសមគួរបំណុលណា! គាត់មិនសមស្របបំណុលណាសម្រាប់ការបម្រើវិសុទ្ធ! ទស្សនៈដល់គាត់មានចំពោះខ្លួនឯង អាចគួរមានសម្បជ័យដោយពាក្យរបស់សាវកប៉ូលថា «ឱ មនុស្សវេទនាអើយ ដល់ខ្ញុំជាយ៉ាងនេះ! តើអ្នកណានឹងដោះខ្ញុំចេញពីរូបកាយនៃសេចក្តីស្លាប់នេះ?»។»

«ប៉ុន្តែ ការធ្វើសុភមង្គលគួរមានផ្សេងៗពីការកាន់អសោយក្នុងគ្រប់ហឫទ័យរបស់គាត់។ “នោះមានសំណើមមួយហ្នឹងមករកខ្ញុំ ដោយមានធម្មតាដ៏រស់រវើកនៃក្នុងដៃរបស់វា ដល់វាមានយកចេញពីលើអាសនៈដោយបុរេដ្ឋកថា ហើយវាមានដាក់វាលើមាត់ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា មើល នេះមានប៉ះបង្កមាត់របស់អ្នកហើយ; ហើយអំពីទុច្ចរិតរបស់អ្នកគួរមានដកចេញ ហើយហឫទ័យរបស់អ្នកគួរមានធម្មតាហើយ។” អសោយ ៦:៦, ៧.»

និមិត្តភាពដល់មានបុរាណដល់អសោយ បង្ហាញអំពីសុចរិតភាពរបស់វាសម្រាប់ព្រះនៃក្នុងចុងចុងក្រោយ។ ពួកគេមានសិទ្ធិពិសេសក្នុងការមើលឃើញដោយសេចក្តីជំនឿ នូវកិច្ចការដ៏ល្អក្នុងបុរាណវិទ្យានៃក្នុងបរិសុទ្ធសុចរិត។ «ហើយព្រះវិហាររបស់ព្រះនៃសុចរិតភាពមានបរិក្ខណៈ ហើយក្នុងព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ គេបានឃើញហឫទ័យនៃសេចក្តីសង្ស័យរបស់ទ្រង់»។ កាលពួកគេសម្លឹងមើលដោយសេចក្តីជំនឿចូលទៅក្នុងបរិសុទ្ធបំផុត ហើយឃើញកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងបរិសុទ្ធសុចរិត គេបានឃើញយល់ឃើញថា ពួកគេជាកូនស្រីនៃមានបបួរមាត់មិនបរិសុទ្ធ—ជាកូនស្រី លបបួរមាត់របស់ពួកគេបាននិយាយអំពីអំពើឥតបុរេដ្ឋកថាជាញឹកញាប់ ហើយទំនាក់ទំនងល្អរបស់ពួកគេមិនទាន់គួរមានក្រៃឆ្ងាយបរិសុទ្ធ និងបុរេបុរាណសម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះឡើយ។ ពិតជាសមគួរហើយដល់ពួកគេអស់សង្ឃឹម នៅពេលពួកគេប្រៀបធៀបភាពទន់ខ្សោយ និងភាពមិនសមគួររបស់ខ្លួន ជាមួយនឹងភាពបរិសុទ្ធ និងភាពគួរឲ្យស្ងើចស្រងូនព្រះលក្ខណៈដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែ បុរសនិបត្តិពួកគេ ដូចអសោយ ទទួលបានការប៉ះពាល់ដល់ព្រះអម្ពចាស់មានព្រះបំណងឲ្យកើតមានលើចិត្ត បុរសនិបត្តិពួកគេបន្ទាប់ពីរូបរបស់ខ្លួននៅចំពោះព្រះ នោះនៃតម្លៃនៃសេចក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះនៃសេចក្តីសង្ឃឹមនយោបាយសុចរិតនៃពិលីបល្ល័ង្ក ហើយកិច្ចការដ៏ល្អមានផ្លូវសម្រាប់អសោយ

នឹងត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកគេផងដែរ។
ព្រះនឹងឆ្ងល់យឺតបំផុតចំពោះសេចក្តីអធិស្ឋានដែលចេញមកពីចិត្តសង្សារ។

«គោលបំណងនៃកិច្ចការដ៏ធំ និងដ៏សម្បូនរបស់ព្រះ
គឺដើម្បីប្រមូលចង្កាក់ស្បែកក្របីគ្នា សម្រាប់ជំនុំក្រសួងស្តី;
ពីព្រោះផែនដីនឹងត្រូវបានបំពេញដោយសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នេះ
សូមកុំឱ្យនរណាម្នាក់ខកចិត្តឡើយ
នូវពេលពួកគេយើងអំពីអាក្រក់ដែលកំពុងរីករាលដាល
និងពួកគេយើងដែលចេញមកពីប្រមាត់មិនបរិសុទ្ធ។
នូវពេលដែលអំណាចនៃសេចក្តីងងឹតរៀបចំផ្លូវប្រឆាំងនឹងប្រជានុប្បវត្តរបស់ព្រះ;
នូវពេលដែលសាតាំងនឹងប្រមូលកម្លាំងរបស់វាសម្រាប់ការតស៊ូដ៏ធំចុងក្រោយ
ហើយអំណាចរបស់វាហាក់ដូចជាខ្ពស់ និងសុទ្ធតែលើសលប់ [នោះ]
ទិដ្ឋភាពដ៏ច្បាស់លាស់នៃសិរីល្អអនាគត បណ្តឹងក្នុងខ្មែរ
និងត្រូវបានលើកឡើងខ្ពស់ គួរបដិសន្ធិដោយឥន្ទធននៃសេចក្តីសន្យា
នឹងផ្តល់ការល្អដល់ ការធានា និងសេចក្តីសុខសាន្ត»។ Review and Herald,
December 22, 1896.

ការនិមិត្តនោះ:

«គំណាងឱ្យសុខភាពរបស់ប្រជាជនរបស់ព្រះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយ»។
ប្រជាជនរបស់ព្រះនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយគឺជាពួកឡាវឌីស។

ហើយចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងឡាវឌីស ដូច្នេះថា: ព្រះអាម៉ែន
ជាសាក្សីសម្រាប់គ្រប់ គ្រប់ និងពិតប្រាកដ ជាដើមកំណើតនៃសេចក្តីបង្កើតរបស់ព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា: ខ្ញុំស្គាល់អំពីរបស់អ្នកថា
អ្នកមិនគួរជាក់មិនក្តៅដៃ។ ខ្ញុំប្រាប់នាឱ្យអ្នកគួរជាក់ ឬក៏ចុះ។ ដូច្នេះ
ពីព្រោះអ្នកកុតកែខណ្ឌហ្វូ មិនគួរជាក់មិនក្តៅដៃ
ខ្ញុំនឹងខ្ចីអ្នកចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ។ ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំសម្បូរហើយ
បានកើនឡើងក្នុងទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនត្រូវការអ្វីសោះទេ;
ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងថា ខ្ញុំអនុវត្តនា គួរឱ្យអាណិត ក្រ ខ្មៅ និងអាក្រក់។
ខ្ញុំទូទាញអ្នកឱ្យទិញពីខ្ញុំមាសដែលបានសាកល្បងដោយភ័យខ្លាច
ដើម្បីឱ្យអ្នកបានសម្បូរ; និងសម្រេចបំពាក់
ដើម្បីឱ្យអ្នកបានសម្រេចពាក់
ហើយកុំឱ្យសេចក្តីអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រក់របស់អ្នកលេចចេញមក;
ហើយចូរលាបភ្លុកភ្លែតរបស់អ្នកដោយថ្នាំលាបភ្លុកភ្លែត
ដើម្បីឱ្យអ្នកអាចមើលឃើញ។

អស់អ្នកណាដែលខ្ញុំសុំឡាញ់ ខ្ញុំត្រង់តែស្មើនឹងបន្ទោស និងវិន័យចំពោះគេ; ដូច្នេះ
ចូរមានចិត្តក្នុងភ្នែក ហើយប្រើចិត្តចុះ។ មើល ខ្ញុំឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយគោះ;
បើអ្នកណាម្នាក់ឮឡើងខ្ញុំ ហើយបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូលទៅឯគេ
ហើយទទួលទានអាហារជាមួយគ្នា ហើយគេជាមួយខ្ញុំដែរ។ អ្នកណាដែលឈរ
ខ្ញុំនឹងប្រទានឱ្យអង្គុយជាមួយខ្ញុំលើបណ្តឹងក្នុងរបស់ខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំក៏បានឈរដដែរ
ហើយបានអង្គុយជាមួយព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ លើបណ្តឹងក្នុងរបស់ខ្ញុំ។

អ្នកណាដែលមានគូរចៀក
សូមឱ្យនោះស្តាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
វិវរណៈ ៣:១៤-២២។

“សារទៅកាន់កុម្មជំនុំនៃអ្នកសុរក្សាទៅឱ្យខ្លី
គឺជាការចុកលោសដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ
ហើយអាចអនុវត្តចំពោះប្រជាជនរបស់ព្រះនៃសម័យបច្ចុប្បន្ននេះបាន។”

«ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុងជំនុំក្នុងឡៅឱ្យខ្លីថា៖ ព្រះអាម៉ែន
ជាសាក្សីដ៏សុមោះគួររង់ និងពិតប្រាកដ ជាប្រភពដើមនៃការបង្កកើតរបស់ព្រះ
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា៖ យើងសុគាល់អំពើរបស់អ្នកហើយ
ថាអ្នកមិនគួរដាក់កម្រិតក្នុងនៃ យើងប្រាថ្នាឱ្យអ្នកគួរដាក់ ឬក្នុងវិញ្ញា
ដូចនេះ ពីព្រោះអ្នកក្នុងខណ្ឌហ្វូ ហើយមិនគួរដាក់កម្រិតក្នុងនៃ
នោះយើងនឹងដាក់អ្នកចេញពីមាត់របស់យើង។ ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា
ខ្ញុំជាអ្នកមាន ហើយសម្បូរបែបដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនខ្វះអ្វីសោះ;
តែអ្នកមិនដឹងថា ខ្លួនអ្នកជាមនុស្សរទេនា គួរឱ្យអាណិត ក្រីក្រ ខ្សោក
និងអាក្រក់នោះឡើយ»។

«នោះទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បង្ហាញដល់យើងថា
សារដ៏ល្អប្រសើរនាំទៅកាន់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ដោយអ្នកបម្រើដ៏ល្អប្រសើរនាំទៅកាន់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់
មិនមែនជាសារនៃសេចក្តីសុខសាន្ត និងសុវត្ថិភាពឡើយ។
វាមិនមែនគ្រាន់តែជាទីស្នាក់នៅប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែជាការអនុវត្តដាក់ស្តីក្នុងគ្រប់លក្ខខណៈទាំងអស់។
រាស្ត្ររបស់ព្រះគួរមានតំណាងនៃក្រុងសារទៅកាន់ពួកលោកខ្មែរ
ដោយសុចរិតនៃក្រុងសុចរិតភាពនៃសុវត្ថិភាពខាងសាច់ឈាម។
ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងភាពសុខសួរ
ដោយជឿថាខ្លួនសុចរិតនៃក្រុងសុចរិតភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃការរីកចម្រើនខាងវិញ្ញាណ។
“ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា ខ្ញុំជាអ្នកមាន
ហើយមានកម្លាំងឡើងដោយទ្រព្យសម្បត្តិ ហើយមិនគួរការអ្វីសោះឡើយ;
តែមិនដឹងថា អ្នកជាមនុស្សរទេនា គួរឱ្យអាណិត ក្រីក្រ ខ្សោក ហើយអាក្រក់ទេ។”

«តើមានការបោះបង្គោលអ្វីធំជាងនេះទៀតអាចមកលើគំនិតមនុស្ស
បានជាជំនឿដាក់ថាពួកគេរឹមគ្នា ខណៈដែលពួកគេខុសទាំងស្រុងនោះ?
សាររបស់សាក្សីពិត រកឃើញប្រជាជនរបស់ព្រះសុចរិតនៃក្រុងការបោះបង្គោលធំគួរ
ឱ្យសោកសៅមួយ ប៉ុន្តែស្រមៃគួររងនៃក្រុងការបោះបង្គោលធំនោះ។
ពួកគេមិនដឹងថាសុចរិតភាពរបស់ពួកគេ
គួរឱ្យអភ័យយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់នៃក្រុងព្រះនៃព្រះរបស់ព្រះទេ។
ខណៈដែលអ្នកដ៏ល្អប្រសើរចូលនៃទៅកាន់ កំពុងល្អដោយខ្លួនឯងថាពួកគេស្មើគ្នា
នៃក្រុងសុចរិតភាពខាងវិញ្ញាណដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
សាររបស់សាក្សីពិតបំបែកសុវត្ថិភាពមិនពិតរបស់ពួកគេ
ដោយការចុកលោសដ៏គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលអំពីសុចរិតភាពពិតរបស់ពួកគេ
គឺភាពខ្សោកខាងវិញ្ញាណ ភាពក្រីក្រ និងភាពរទេនា។ សក្ខីកម្មមិនោះ ដល់មុតមាំ
និងគឺរឹងយ៉ាងនេះ មិនអាចជាការខុសឆ្គងឡើយ ដុំបិតគឺសាក្សីពិតដែលមានបន្ទូល
ហើយសក្ខីកម្មរបស់ទ្រង់គួរតែរឹមគ្នា»។

«វាគឺជាការលំហកសម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនមានសុវត្ថិភាពក្នុង
ដៃមិនទទួលបានរបស់ខ្លួន ហើយដែលជឿថាខ្លួនសម្បូរដោយចំណេះដឹងខាងវិញ្ញាណ
ក្នុងការទទួលយកសារដ៏ល្អប្រសើរថាពួកគេកំពុងគួរមានបោះបង្គោលធំ

ហើយខ្មែរខាតគ្រប់ព្រះគុណខាងវិញ្ញាណ។ ចិត្តក្នុងលើមិនទាន់មានញឹកជាប់ស្មុគស្មាញ គឺ
“បោះបង្គោលចោលចិត្តអំពីទាំងអស់ ហើយអាក្រក់យ៉ាងខ្មាំងបំផុត”។
ខ្ញុំស្រឡាញ់បង្គោលចោលចិត្ត មានមនុស្សសង្ឃឹមច្រើនកំពុងល្អដល់មេឃខ្ពស់ដូចជា
ពួកគេជាគ្រូសូត្រានុល្លោម
ទាំងដដែលពួកគេមិនមានសូម្បីតែការស្មើមួយនៃព្រះយេស៊ូវ។
ពួកគេមិនមានបទពិសោធន៍រស់នៅដោយខ្លួនឯងក្នុងជីវិតដ៏ទៃទៅវិញ។
ពួកគេស្រឡាត់ការប្រព្រឹត្តការបន្ទាបខ្លួនយ៉ាងផ្សេងៗទៀត
នឹងពេញលេញនៃចំពោះព្រះ
មុនពេលពួកគេនឹងមានអារម្មណ៍ដឹងពីតម្រូវការពិតរបស់ខ្លួន
ចំពោះការខិតខំយ៉ាងស្មោះត្រង់អស់ពីចិត្ត និងអត់ធ្មត់មិនបោះបង់
ដើម្បីបន្តល្បឿនព្រះគុណដ៏មានតម្លៃនៃព្រះវិញ្ញាណ»។ Testimonies, volume 3, 252,
253.

នៅពេលអសោយបានប្រព្រឹត្តចេញពីស្ថានភាពឡើងវិញរបស់គាត់ហើយ
គាត់បានស្នើសុំឱ្យចិត្តយកសារព្រះមានចុងក្រោយទៅកាន់ពិភពលោក។ ខ្ញុំប្រឹងប្រែងពួកទី៦
គ្រប់បុគ្គលិកសាស្ត្រព្យាករណ៍របស់អសោយជាមួយនឹងបុគ្គលិកសាស្ត្រព្យាករណ៍និរន្តរៈ
១៨ នៅពេលទេវតាចុះមក ហើយបំភ្លឺផែនដីដោយសិរីល្អរបស់វា។

បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយអង្គទៀតចុះមកពីស្ថានសួគ៌
មានអំណាចយ៉ាងធំ; ហើយផែនដីបានភ្លឺឡើងដោយសិរីល្អរឿងរបស់ទ្រង់។ វិវរណៈ 18:14

អសោយកំពុងតំណាងឱ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅក្នុងសម័យដ៏ល្អនៃទេវតានិរន្តរៈ ១៨ ចុះមក
ព្រោះនៅពេលដែលគាត់ស្រឡាត់នូវបន្ទូលទៅក្នុងទីសក្ការៈនៃស្ថានសួគ៌
គាត់បានឮពួកសង្ឃឹមប្រកាសថា៖ «បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ បរិសុទ្ធ
គឺជាព្រះអម្ចាស់នៃព្រះពលបរិវារៈ ផែនដីទាំងមូលពេញដោយសិរីល្អរបស់ទ្រង់»។ អសោយ
ដូចជាយ៉ូហាននៅក្នុងវិវរណៈដទៃ
តំណាងឱ្យរាស្ត្ររបស់ព្រះដ៏ល្អប្រកាសសារព្រះមានចុងក្រោយ។
យ៉ូហានបានហៅរាស្ត្ររបស់ព្រះថា «អូនកសំណល់» ហើយអសោយបានហៅពួកគេថា
«មួយភាគដប់» ឬដង្ហែមួយភាគដប់។ ពាក្យឬសន្តៅក្នុងភាសាព្រះវិមានន័យថា
«ថ្មីមួយភាគដប់»។

សំណួរព្យាករណ៍ថា «ដល់ពេលណា?» ដល់អសោយបានសួរ
ស្រឡាត់នូវបន្ទូលដ៏ជឿជាក់បំផុតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ (ហើយដើម្បីឱ្យខ្ញុំ
ចម្លើយចំពោះសំណួរ «ដល់ពេលណា?» គឺថា
វាសម្រាប់ការមកដល់នៃច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សយុទ្ធនាក៏ដូចជាត្រីសហរដ្ឋអាមេរិក។)
តាមពាក្យរបស់ Ellen White នៅពេលនោះ៖
«ការក្របត់ជាតិចំពោះព្រះនឹងស្រឡាត់នូវបន្ទូលដោយការបំផុសឱ្យជាតិ» ហើយតាមអសោយ
នោះគឺជាពេលដែល «ទីក្រុងទាំងឡាយស្រឡាត់នូវបំផុសឱ្យឱ្យមានអូនកសំណល់នៅ
ផ្ទះទាំងឡាយមានមនុស្សនៅ ហើយស្រុកដ៏ស្រស់ស្អាតខ្ពស់ដូចជាទីស្នាក់នៅទាំងស្រុង
ហើយព្រះយេស៊ូវបានដកមនុស្សឱ្យទៅឆ្ងាយ
ហើយមានការបោះបង់ចោលយ៉ាងធំនៅកណ្តាលស្រុកដ៏»។
«ការបោះបង់ចោលយ៉ាងធំនៅកណ្តាលស្រុកដ៏» នោះ គឺជា «មនុស្សសង្ឃឹមច្រើន»
ដែលស្រឡាត់នូវបន្ទូលនៃពេលច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សយុទ្ធ យោងតាម ដានីយ៍លើ 11:41។
ទាំងនេះគឺជាមនុស្សនៅក្នុង អសោយ ជំពូក 6 និង ម៉ាថាយ ជំពូក 13 ដែលមានភ្នែក

ប៉ុន្តែមិនយឺត ហើយមានគូរចៀក ប៉ុន្តែមិនឮ ហើយក៏ជាអ្នកទាំងឡាយនៅក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក 3 ដល់បដិសេធដំបូន្មានដល់ឈាមដុតដល់កុម្មជំនុំឡូឌីសេដងដែរ។

លោកនឹងចូលទៅក្នុងស្រុកដ៏រុងរឿងផងដែរ ហើយបុរសជាច្រើននឹងត្រូវផ្អាកលំនៅ
ប៉ុន្តែបុរសទាំងនេះនឹងរួចផុតពីដៃរបស់លោក គឺអង្កេម និងម៉ូអាប
និងពួកមុខមាត់នៃកូនចៅអាំម៉ូន។ ដានីយ៉ៃលេ 11:41

អសោយបានឃើញនិមិត្តរូបនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធជរបស់ព្រះអង្គ
ដូចយ៉ូហានបានឃើញក្នុងសៀវភៅវិវរណៈផងដែរ។ អសោយគំណាងឲ្យ «មួយភាគដប់»
ឬថ្វាយដប់ភាគដប់ «ត្រូវប្រាប់មកវិញ» ហើយ «នឹងត្រូវបានបរិភោគ» ដូចជាដើមឈើមួយ។
ពាក្យហេប៊ីនៃឈាមបកប្រែថា «បរិភោគ» មានន័យថា ត្រូវបានបំផុសឲ្យដោយភ័យខ្លាច។
ប៉ុន្តែ «មួយភាគដប់» មាន «ខ្ពើម» មួយនៅខាងក្នុងពួកគេ
ដល់ភ័យខ្លាចមិនបានបំផុសឲ្យឡើយ។ តើមានន័យច្បាស់ថា
ប្រាំបួនភាគដប់មិនមានខ្ពើមនោះទេឬ?
ភ័យខ្លាចដល់ត្រូវបានបង្ហាញថាជាអ្វីដែលបរិភោគនិងបំផុសឲ្យដើមគេរើស
និងដើមអុក គឺជាភ័យខ្លាចរបស់ទូតនៃចេកុតិសញ្ញា
ដល់មកដល់ព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គភូមាមៗ ក្នុងសៀវភៅម៉ាឡាគី។

មរិល ខ្ញុំនឹងផ្សព្វផ្សាយនូវខ្ញុំនៅ ហើយគាត់នឹងរៀបចំផ្សព្វផ្សាយនៃមុខខ្ញុំ;
ហើយព្រះអម្ចាស់ដល់អ្នកកាល់គ្នាដល់ស្រុកដែរ
នឹងយាងមកដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភូមាមៗ គឺទូតនៃចេកុតិសញ្ញា
ដល់អ្នកកាល់គ្នាដល់ក្រុមក្នុងទ្រង់។ មរិល ទ្រង់នឹងយាងមក
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ។

ប៉ុន្តែ តើនរណាអាចទ្រាំទ្រនៅថ្ងៃនៃការយាងមករបស់ទ្រង់?
ហើយតើនរណានឹងឈរមាំមួន នៅពេលទ្រង់លេចមក?
ដុបិតទ្រង់ដូចជាភ័យខ្លាចរបស់អ្នកចម្រើន ហើយដូចជាសាប៊ូរបស់អ្នកបោះកក់។
ទ្រង់នឹងគង់អង្គុយ ដូចជាអ្នកចម្រើន និងអ្នកសំអាតប្រាក់
ហើយទ្រង់នឹងសម្អាតពួកកូនចៅរបស់លោក និងចម្រើនពួកគេដូចជាមាស និងប្រាក់
ដើម្បីបិទពួកគេនាំយកតាមរយៈមុខរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដោយសេចក្តីសុចរិត។ ពេលនោះ
តាមរយៈរបស់យូដា និងក្រុមយេស៊ូឡឹម នឹងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះយេស៊ូវ
ដូចក្នុងថ្ងៃបុរាណ និងដូចក្នុងឆ្នាំកន្លងមក។ ម៉ាឡាគី 3:1-4។

ភាគដប់របស់អសោយ (ដល់ជាដង្ហាយមួយភាគដប់) ក៏ជាអ្វីដែលម៉ាឡាគីហៅថា
«ដង្ហាយដោយសេចក្តីសុចរិត» ផងដែរ។ ដង្ហាយរបស់ម៉ាឡាគីគឺជាការស្តាប់ព្រះ
ដល់ត្រូវបានគំណាងថាជា «កូនចៅរបស់លោក» ដល់ត្រូវបានបន្តសុទ្ធជាដោយភ័យខ្លាច
ដើម្បីបង្កើត «ដង្ហាយដោយសេចក្តីសុចរិត» ហើយអ្នកដល់ត្រូវបាន «ស៊ីបំផុសឲ្យ»
ដោយភ័យខ្លាចនៅក្នុងសក្តិកម្មរបស់អសោយ គឺជាភាគដប់ ឬដង្ហាយមួយភាគដប់។

យោងតាមព្រះគុណរបស់ព្រះដល់ឈាមបុរាណមកខ្ញុំ
ខ្ញុំដូចជាជាងស្តុកដ៏មានបុរាណ បានដាក់គ្រឹះហើយ
ហើយអ្នកម្នាក់ទៀតកំពុងសង់លើគ្រឹះនោះ។ ប៉ុន្តែ
សូមឲ្យយើងស្តាប់បុរសប្រយ័ត្នថា ខ្លួនសង់លើគ្រឹះនោះដោយរបៀបណា។ ដុបិត គុ
មាននរណាអាចដាក់គ្រឹះផ្សេងទៀតក្រៅពីគ្រឹះដល់ឈាមដុតហើយនោះបានឡើយ
គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកណាសង់លើគ្រឹះនេះដោយមាស ប្រាក់
តុប្បងមានតម្លៃ ឈើ ស្រូវ ឬចំបង

នោះការងាររបស់មនុស្សគ្រប់រូបនឹងត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញច្បាស់។
ដំបូងគេនៃនោះនឹងប្រកាសវា ពីព្រោះវានឹងត្រូវបើកសម្តែងដោយភូមិវិទ្យា
ហើយភូមិវិទ្យានឹងសាកល្បងការងាររបស់មនុស្សគ្រប់រូបថា មានលក្ខណៈយ៉ាងណា។ 1
Corinthians 3:10-13។

នេះទីនេះ ប៉ុលប្រកាសថា កិច្ចការរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនឹងត្រូវបានបង្ហាញដោយ
«ភូមិវិទ្យា»។ នៅក្នុងម៉ាឡាគី ភូមិវិទ្យានោះដុតបំបាត់កាកសំណល់។ នៅក្នុងអសោយ
ការបរិសុទ្ធនៃ «មួយភាគដប់» កំរិតឡើង «នៃពេល»
ដែលពួកគេបោះបង់ស្ថិតិរបស់ខ្លួន។
ស្ថិតិជាតិមិត្តភាពព្រះនៃពិភពលោកបង្ហាញពីការផ្ទុះឡើង និងការអះអាងហួសហេតុ
ដូចដែលអ័ដាម និងអវេហានផ្តល់សក្ខីកម្ម។

«ដប់ភាគមួយ» របស់អសោយ មានសារធាតុមួយនៃក្នុងខ្លួនពួកគេ
ដែលមិនអាចត្រូវបានដុតបំផ្លាញចោលបានឡើយ ហើយសារធាតុនោះគឺជា
«ពូជបរិសុទ្ធ»។ ពួកគេមានព្រះគ្រីស្ទនៃក្នុងខ្លួនពួកគេ
គឺជាសច្ចក្រឹត្យដ៏សង្ឃឹមនៃវិញ្ញាណ។ អសោយខ្លួនឯងជាមួយគ្នាទាំង «ពូជបរិសុទ្ធ»
ហើយក៏ជា «ដប់ភាគមួយ» ដែលគាត់កំណត់អត្តសញ្ញាណផងដែរ។ ទាំង «ពូជបរិសុទ្ធ» និង
«ដប់ភាគមួយ» ត្រូវបានបញ្ចូលគ្នាទៅវិញទៅមក។ ទៅកាន់សភាពភីឡាឌែល
តាមរយៈការបើកសម្តែងនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៃក្នុងទីបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។

និមិត្តភាពនៃវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដែលបណ្តាលឲ្យអសោយស្រក់ឡើងថា
គាត់ត្រូវបានបំផ្លាញហើយ ថាគាត់ជាមនុស្សមិនសុភាគ និងជាមនុស្សមានហឫទ័យ
ដែលត្រូវការការអត់ទោស នោះកំរិតឡើងនៃក្នុងទីសក្ការៈនៃសុចរិតស្តី
នៃពេលដែលដើមឈើដុះស្ថិតិរបស់វា។ ពាក្យ «ដុះ» មានន័យថា «បោះចេញ» ឬ
«កាប់រំលំ» ដើមឈើមួយ។ ការបោះចោលឡើងវិញនៃត្រូវបានកំណត់នៃទីនេះ
«មួយភាគដប់» ឬសំណល់ នឹងឆ្លងកាត់ «ភូមិវិទ្យា» នៃការសម្ភាស
ដែលនាំមកដោយអ្នកនាំសារនៃសច្ចក្រឹត្យរបស់ម៉ាឡាគី ដូចនេះ
កិច្ចការរបស់មនុស្សរបស់ពួកគេត្រូវបានដុតបំផ្លាញចេញខាងវិញ្ញាណ
ហើយដូចនេះទុកឲ្យនូវសំណត់ «សារធាតុសុទ្ធនៃ» ប៉ុណ្ណោះ
ដែលមិនអាចត្រូវបានដុតបំផ្លាញចេញបាន គឺជា «ពូជបរិសុទ្ធ»។
អស់អ្នកដែលបដិសេធមិនព្រមស្តាប់ នឹងត្រូវបានបោះចោលដូចជាស្ថិតិសង្គតិដាច់
ឬត្រូវបានខ្ចាក់ចេញពីព្រះឱសថរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ព្រះយេស៊ូវគឺជាពូជបរិសុទ្ធ ហើយពូជមួយមានគ្រប់សារធាតុពូជពង្សចាំបាច់ទាំងអស់សម្រាប់
បង្កកំរិតក្នុងជាតិទាំងមូល។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគឺជាពូជ ដូចនេះ
ការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីព្រះយេស៊ូវនៃក្នុងព្រះបន្ទូលនៃព្រះ មានផ្ទុកព័ត៌មាន
ទាំងអស់ដែលចាំបាច់ដើម្បីនាំបុរាណបទនោះឲ្យឈានដល់ភាពពេញវិញ្ញាណនៃក្នុង
អ្នកដើម្បី បុរសនិប្រាជ្ញយល់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

ជំពូកទីប្រាំមួយនៃអសោយបានកំណត់សម្ភាសអំពីបុរាណបទមួយក្នុងនៃនិងមិន «ពូជ»
ក្នុងសម័យកាលដែលអ្នកត្រូវតែ
ដើម្បីបន្តឲ្យបានព្រះពរដោយសារសារនៃវិញ្ញាណអំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
បុរាណបទដែលព្រះយេស៊ូវបានយោងទៅដល់នោះ គឺជាបុរាណបទដែលព្រះយេស៊ូវស្រាវជ្រាវ
ពួកគេជាភរិយារបស់ទ្រង់ ពួកគេជាបុរាណបទនៃសច្ចក្រឹត្យរបស់ទ្រង់

ពួកគេគឺអីស្រាអែលបុរាណ។

អីស្រាអែលបុរាណ ឬអីស្រាអែលដំបូង ជាបុរាណវិទ្យាដែលសម័យទំនើប ឬអីស្រាអែលចុងក្រោយ។ វាសុទ្ធរបស់ព្រះនាងចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក គឺជាអ្នកអាជ្ញាធរទីសង្គមទីបំរើ ដល់ជាតិសុភមង្គលនៃទ្រង់មានជ័យជំនះ ជាតិយារបស់ទ្រង់ ជាតិសុភមង្គលនៃទ្រង់—អីស្រាអែលសម័យទំនើប។ សក្ខីភាពនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់អសោយ ឬក្នុងមួយបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ផ្ទុកដល់សក្ខីភាព ដល់បញ្ជាក់ថា នាងចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក សាសនាអាជ្ញាធរទីសង្គមទីបំរើនឹងស្ថិតនៅក្នុង “សុចានភាព” ដល់ហត្ថបទ ហើយមិនអាចសង្កត់ទ្រង់បាន ដូចដែលគួរមានតំណាងនៅក្នុងសារនៃកាន់កាប់ខ្លីស។

ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សដដែលមិនអាចសង្កត់ទ្រង់បានដោយពិតប្រាកដទេ ប៉ុន្តែគេត្រូវបានតែ មិនអាចសង្កត់ទ្រង់បាននៅក្នុងសុចានភាពលំអ្នកខ្លីសរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ ដូចដែលអសោយផ្តល់ជាមុនពេលបទពិសោធន៍របស់គាត់ ហើយដូចដែលពួកយើងជាក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់ព្រះគ្រីស្ទក៏ផ្តល់ជាដំបូង។

វត្ថុចម្លងក្នុងចំណោមវត្ថុចម្លងទាំងឡាយដែលអ្នកកាន់កាប់ខ្លីសម្រេចបានគឺ «ព្យ» គឺជាពាក្យប្រៀបធៀបអំពីអ្នកសាបព្រះនោះ។ គាត់ត្រូវបាន «ព្យ» ក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបនោះថា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះគឺជា «គ្រាប់ពូជ» គឺជាគ្រាប់ពូជបរិសុទ្ធ។ កាលណាវាត្រូវបាន «ព្យ» នោះគ្រឹះមួយត្រូវបានដាក់ឡើង ដល់ចាប់ផ្តើមបើកបង្ហាញសារមាត់កំហែងនៃវិវរណៈ ពីព្រោះសារនោះត្រូវបានទុកនៅក្នុងការទទួលស្គាល់ដ៏ជ្រាលជ្រៅថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាអង្គទីមួយ និងអង្គចុងក្រោយ ជាដើមកំណើត និងជាទីបញ្ចប់។ ការយល់អំពីទំនាក់ទំនងរបស់ទីបញ្ចប់ជាមួយនឹងដើមកំណើត រួមបញ្ចូលទាំងការយល់ដឹងថា ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះបន្ទូល ហើយទ្រង់គឺជាគ្រាប់ពូជ។

នៅដើមដំបូង ព្រះបន្ទូលមានគង់នៅ ហើយព្រះបន្ទូលមានគង់នៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលជាព្រះ។
ព្រះបន្ទូលនោះមានគង់នៅជាមួយព្រះតាំងពីដើមដំបូងមក។
គ្រប់សព្វវិសាលភាពទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយព្រះអង្គគ្រប់គ្រង។
ហើយក្រៅពីព្រះអង្គគ្រប់គ្រង គ្មានអ្វីណាមួយក្នុងចំណោមអ្វីៗដែលមានបង្កើត ត្រូវបានបង្កើតឡើងឡើយ។ ក្នុងព្រះអង្គគ្រប់គ្រងជីវិត ហើយជីវិតនោះជាពន្លឺរបស់មនុស្សលោក។ ពន្លឺនោះភ័យនៅក្នុងសច្ចក្តីដ៏ជិត ហើយសច្ចក្តីដ៏ជិតពុំមានយល់ដឹងអំពីពន្លឺនោះឡើយ។ យ៉ូហាន 1:1-5។

ឥឡូវនេះ ព្រះបន្ទូលសន្យាត្រូវបានប្រទានដល់អាល់ហ្វា និងពូជរបស់គាត់។ ទ្រង់មិនមានព្រះបន្ទូលថា «និងដល់ពូជទាំងឡាយ» ដូចជាដល់លើមនុស្សជាច្រើនទេ ប៉ុន្តែដូចជាដល់លើមនុស្សនាក់តែប៉ុណ្ណោះថា «និងដល់ពូជរបស់អ្នក» គឺព្រះគ្រីស្ទ។ កាឡាទី ៣:១៦

ដើមបីយល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងទីបញ្ចប់ និងទីចាប់ផ្តើម នោះត្រូវមានការយល់ដឹងអំពី «ក្បួននៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង»។ ក្បួននៃការលើកឡើងជាលើកដំបូងបញ្ជាក់ថា ការចាប់ផ្តើមនៃប្រធានបទមួយគឺជាសច្ចក្តីយោងដ៏សំខាន់បំផុត ពីព្រោះវាផ្ទុករឿងទាំងមូលនៅក្នុងនោះ ដុំក្នុងនាមជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ វាជាគ្រាប់ពូជមួយ។ សច្ចក្តីយោងចុងក្រោយមានសារៈសំខាន់លំដាប់ទីពីរ ក្នុងន័យថា

នេះទើបនោះជាតុទាំងអស់នៃរឿងក្បួនមានចងក្រងជាប់ចូលគ្នា
ដោយមិនទុកឱ្យមានចុងខុសណាមួយនៃសេសសល់ឡើយ។ ប៉ុន្តែ
សេចក្តីយល់នេះនៃកណ្តាលទាំងឡាយអំពីបុរាណបទមួយនោះឯង ដល់បន្តថែមកម្តង
និងភាពច្បាស់លាស់ដល់រឿង ហើយក្នុងន័យនោះ
ផុតកែកណ្តាលក៏ចាំបាច់ដូចគ្នានឹងការចាប់ផ្តើម ឬការបញ្ចប់ផងដែរ។

មានអ្វីជាចរន្តនៃទៀតដល់ក្បួនលើកឡើងអំពីបុរាណបទនេះ
ប៉ុន្តែដោយគួរឱ្យប៉ះទង្គិចនៃបទគម្ពីរនៃក្នុង ម៉ាថាយ ១៣វិញ
យើងអាចកត់សម្គាល់បានថា ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់មនុស្សពីរប្រភេទ គឺអ្នកដល់ព្រះ
និងអ្នកដល់មិនព្រះ។ ព្រះអង្គបានកំណត់ចរន្តនៃជាងមួយរបៀបនៃការមិនព្រះ
ប៉ុន្តែបែនទាប់មក ទ្រង់ក៏បានប្រកាសព្រះពរលើអ្នកដល់ព្រះផងដែរ។

ប៉ុន្តែ ភ្នែករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាមើលឃើញ;
ហើយគួរឱ្យក្របស់អ្នករាល់គ្នាក៏មានពរ ដល់ ពីព្រោះវាស្តាប់ឮ។ ដុបិត
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ពួកហោរាជាចរន្ត និងមនុស្សសុចរិតជាចរន្ត
បានប្រាថ្នាចង់ឃើញសេចក្តីទាំងឡាយដល់អ្នករាល់គ្នាកំពុងឃើញ
ប៉ុន្តែមិនបានឃើញទេ; ហើយចង់ឮសេចក្តីទាំងឡាយដល់អ្នករាល់គ្នាកំពុងឮ
ប៉ុន្តែមិនបានឮទេ។ ដូច្នេះ
ចូរអ្នករាល់គ្នាស្តាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកព្រះគ្រប់ពូជចុះ។ ម៉ាថាយ
13:16-18។

តាមទំនាយហេតុនេះ “ព្រះពរ” នេះ គឺជាព្រះពរដូចគ្នាពិតប្រាកដនឹងវិវរណៈ 1:3:

មានពរហើយអ្នកដល់អាន និងអស់អ្នកដល់ស្តាប់ពាក្យនៃទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសេចក្តីដែលបានសរសេរនៃក្នុងនោះ
ដុបិតពលេរលោធិតមកដល់ហើយ។

ការយល់របស់ព្រះយេស៊ូវនៃក្នុង ម៉ាថាយ ជំពូក ១៣ ទៅកាន់ អសោយ ជំពូក ៦
ដោយគ្រប់ជាមួយនឹងសំណេរបស់ Ellen White បញ្ជាក់ថា នៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ
មានអ្វីៗដល់ក្បួនមានឃើញ និងឮ ដល់អសុចរិតយ៉ាងខ្ពស់
ដល់ចំណុចដែលមនុស្សសុចរិតជាចរន្ត និងព្យាករីទាំងឡាយ
បានប្រាថ្នាចង់រស់នៅក្នុងសម័យកាលនោះ
នៃពេលដែលសារព្រះមានចុងក្រោយក្បួនបើកគ្នា ហើយមនុស្សទាំងឡាយនឹង “ឃើញ”
និង “ឮ” អ្វីៗនោះ។

យ៉ូហានក្បួនមានបង្កគ្រប់ឱ្យបិទគ្នានូវអ្វីដែល «ផ្តល់ទាំងប្រាំពីរ»
បានបញ្ចប់រឿងនៃក្នុងជំពូកទីដប់ ហើយនៃក្នុងជំពូកទីមកពីរ
មានសេចក្តីប្រកាសថា «កុំបិទគ្នាពាក្យទាំងឡាយនៃទំនាយនៃសៀវភៅនេះឡើយ
ដុបិតពលេរលោធិតមកដល់ហើយ»។
ឧបន្ទាប់បញ្ជាក់អំពីការបិទបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកលុបរបស់មនុស្សជាតិ។
មុនពេលពេលវេលាសាកលុបក្បួនបិទបញ្ចប់បន្តិច មានសេចក្តីប្រកាសឱ្យបើកគ្នា
«ផ្តល់ទាំងប្រាំពីរ» ដល់នេះជាអត្ថបទតម្លៃយកតំណែងក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ
ដល់ក្បួនបិទគ្នានៃពេលវេលានោះ។ អំពី «ផ្តល់ទាំងប្រាំពីរ» នោះ
យើងក្បួនដូនដំណឹងថា វាក៏ណាងឱ្យការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃអាជីវិតនីមួយៗ។

«ពន្ធលើពិសសេដលែហានបុរាណដល់យ៉ូហាន
ហើយគួរឲ្យមានបង្ហាញចេញតាមរយៈផ្សព្វផ្សាយទាំងបួនពិរ នោះគឺជាការរៀបរាប់យ៉ាងចុប
រាស់អំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដែលនឹងកើតមានឡើងក្នុងរយៈពេលសម័យទីមួយ
និងទីពីរ...»

«បន្ទាប់ពីផ្សព្វផ្សាយទាំងបួនពិរនេះហានបន្តលើសំឡេងរបស់វា
មកដល់បទបញ្ជាដាច់ព្រះយ៉ូហាន ដូចដែលហានមកដល់ដានីយ៍លែ
ទាក់ទងនឹងសង្ឃឹកទៅក្នុងថ្ងៃ
“ចូរបោះត្រាបិទសច្ចក្នុងទាំងនោះដែលផ្សព្វផ្សាយទាំងបួនពិរហានបន្តលើឡើង”
សច្ចក្នុងទាំងនេះទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគត
ដែលនឹងគួរឲ្យបរិក្ខេបបង្ហាញតាមលំដាប់របស់វា» The Seventh-day Adventist Bible
Commentary, volume 7, 971.

ផ្សព្វផ្សាយទាំងបួនពិរ
តំណាងឲ្យព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយក្នុងអំឡុងពេលដើមនៃអោដ្យុងទីសម័យ
នៃក្នុងបុរាណសត្វសត្វនៃសម័យទីមួយ និងទីពីរ ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ចុងទី
22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ហើយក្នុងអត្ថបទដដែលដែលហានកត់សម្គាល់ខាងលើ
យើងគួរឲ្យមានជូនដំណឹងថា ផ្សព្វផ្សាយទាំងបួនពិរ «ទាក់ទងនឹងព្រឹត្តិការណ៍នាពេលអនាគត
ដែលនឹងគួរឲ្យមានបរិក្ខេបសម្រាប់ដល់ដាប់របស់វា»។ បុរាណសត្វដើមនៃអោដ្យុងទីសម័យ
បង្ហាញជាគំរូអំពីចុងបញ្ចប់នៃអោដ្យុងទីសម័យ ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ក្នុងនាមជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
ដាក់ហត្ថលេខារបស់ខ្លួនលើបុរាណសត្វទាំងមូលនៃអោដ្យុងទីសម័យ
ពីព្រោះវាជាបុរាណសត្វដ៏សុទ្ធ មិនខុសពីបុរាណសត្វរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណឡើយ។

យោងតាមព្រះយេស៊ូវក្នុង ម៉ាថាយ ២៣ ជំពូក ១៣
ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះគឺជាអ្វីដែលពួកហ្វារីស៊ីយ៉ាចង់យឺត
ហើយដែលពួកសិស្សគួរឲ្យមានបុរាណសត្វ ដោយសារការដឹងអំពីវា។
ពួកសិស្សទាំងនោះតំណាងឲ្យបុរាណសត្វរបស់ព្រះនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ
ដែលគួរឲ្យមានបុរាណសត្វ ដោយសារអ្វីដែលពួកគេយឺត និងឮ។ អ្វីដែលពួកគេយឺត និងឮ
គឺជាសារនៃការបរិក្ខេបសម្រាប់អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
ដែលគួរឲ្យមានតំណាងដោយសារនៃផ្សព្វផ្សាយទាំងបួនពិរ ផងដែរ
ដែលតំណាងទាំងបួនព្រឹត្តិការណ៍មូលដ្ឋាន
និងបុរាណសត្វរបស់មនុស្សមួយសន្ធឹកមិនប្អូនពាន់នាក់។

«សារទាំងអស់ដែលហានបុរាណសត្វចាប់ពីឆ្នាំ 1840–1844
គួរឲ្យបានអំណាចយ៉ាងខ្លាំងនៃពេលនេះ
ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែលហានហត់បង់ទិសដៅរបស់ខ្លួន។
សារទាំងនេះគួរឲ្យទៅដល់ពួកជំនុំទាំងអស់។»

«ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា “កុំភ័យបារម្ភអ្នករាល់គ្នាមានពរ
ពីព្រោះវាមើលឃើញ; ហើយគួរឲ្យក្របស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាស្លាប់។
ដូចឧទាហរណ៍អ្នករាល់គ្នាជាបុរាណដូចជា ពួកហ្វារីស៊ីយ៉ាច្រើន
និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
ហានបុរាណសត្វយឺតយ៉ាវការទាំងនោះដែលអ្នករាល់គ្នាមើលឃើញ តម្រូវឲ្យមានយឺតយ៉ាវ;
ហើយចុងក្រោយទាំងនោះដែលអ្នករាល់គ្នាស្លាប់ តម្រូវឲ្យមានព្រះ” [ម៉ាថាយ 13:16,

17]។ ភូមិកែដល់មានយើងការទាំងឡាយដល់គួរមានយើងនូវឆ្នាំ 1843 និង 1844 នោះ មានពរហើយ។

«សារនោះគួរមានបុរាណហើយ។

ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលក្នុងការបុរាណសារនោះឡើយវិញទេ

ដុបិតទីសមគាល់នៃមួយកាលកំពុងតែមានសម្បទាបំពេញ;

កិច្ចការបិទបញ្ចប់គួរតែមានផ្ទុយ។

កិច្ចការដ៏ធំមួយនឹងគួរមានផ្ទុយក្នុងរយៈពេលខ្លី។ មិនយូរប៉ុន្មាន

សារមួយនឹងគួរមានបុរាណតាមការតែងតាំងរបស់ព្រះ

ដល់នឹងរីកសាយទៅជាសម្បទាខ្ពស់។ បន្ទាប់មក

ដានីយ៍នឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់ ដើម្បីបិទផ្ទាល់ទីបន្ទាល់របស់គាត់»។

Manuscript Releases, volume 21, 437.

អលេនៃ រ៉ែត៍ កំណត់អត្ថបទសញ្ញាណប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងរយៈពេលគួរមានកំណត់ថាជាប្រវត្តិសាស្ត្រក្នុងមនុស្សសុចរិតមានបុរាណច្បាស់លាស់

ថាជាប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកមីឡូរ៉ាយត៍ចាប់ពីឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844

ហើយបន្ទាប់មកនាងមាននិយាយថា «សារមួយនឹងគួរមានបុរាណឱ្យក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

តាមការតែងតាំងរបស់ព្រះ ដល់នឹងរីកធំឡើងទៅជាសម្បទាខ្ពស់»។ «សម្បទាខ្ពស់»

នោះ ជានិមិត្តរូបនៃការព្រមានចុងក្រោយរបស់ទេវតាទីបី

ហើយនូវពេលសារនោះគួរមានបុរាណ

វានឹងផ្ទុយឱ្យប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការចាប់ផ្តើមអាជីវកម្មនៃទីសម្បទាឡើងមុនដទៃទៀត។

សារព្រមានចុងក្រោយ គឺជា «សារទាំងឡាយ» ដល់ «គួរទៅដល់គ្រប់ពួកជំនុំទាំងអស់» ហើយ

«សារទាំងអស់ដល់មានបុរាណចាប់ពីឆ្នាំ 1840-1844

គួរតែគួរមានផ្ទុយឱ្យមានអានុភាពខ្ពស់ឡើងឥឡូវនេះ»។

អាល់ដា និង អូមហេតា បង្ហាញអំពីចុងបញ្ចប់ដោយការចាប់ផ្តើម។ អលេនៃ រ៉ែត៍

មានបុរាណន័ថា «សារទាំងឡាយគួរតែទៅដល់ពួកជំនុំទាំងអស់»

ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅកាន់យ៉ូហានថា «ខ្ញុំជាអាល់ដា និង អូមហេតា ជាដើម

និង ជាចុងក្រោយ ហើយអ្វីដែលអ្នកយើង ចូរសរសេរទុកក្នុងសៀវភៅមួយ

ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងអស់បុរាណនៃអាល់ដា គឺទៅកាន់អភេស្តេរ ទៅកាន់សូមីរណា

ទៅកាន់ព្រីហ្គាម៉ុស ទៅកាន់ធារីវា ទៅកាន់សារឌីស ទៅកាន់ភីឡាឌីលេភា និង

ទៅកាន់ឡាវឌីស»។

សារទាំងឡាយនៃឆ្នាំ 1840 ដល់ 1844

ជាផ្នែកមួយនៃអ្វីដែលគួរមានផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។